

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága (Supreme Court, SC) 2017. május 22-én a *TC Heartland LLC* (Heartland) *v. Kraft Foods Group Brands LLC* (Kraft)-ügyben hozott döntése szabadalmi ügyekben azokra a helyekre korlátozta a pereskedés színhelyét, ahol az alperes céget alapított, vagy ahol az alperes elkövette a bitorlást, továbbá rendes és megalapozott munkahelye van. Ez a döntés hatálytalanítja a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) évtizedekkel korábbi döntését, amelynek alapján az alpereseket nem azokban az államokban perelték, amelyekben céget alapítottak, vagy ahol szabályos munkahelyük volt.

A szabadalmi perek helyszínére vonatkozó törvény [Patent venue statute; 28 USC Section 1400(b)] megállapítja, hogy a szabadalombitorlás miatt folyó polgári pereket „abban a bírói körzetben lehet lefolytatni, ahol az alperes lakik, vagy ahol az alperes elkövette a bitorlást, és rendes és megalapozott munkahelye van”.

1957-ben az SC a *Fourco Glass Co* (Fourco) *v. Transmirra Products Corp*-ügyben megállapította, hogy a „lakik” (resides) szó az 1400(b) cikkben az alperes cégalapítási államára korlátozódik. 1990-ben azonban a CAFC a *VE Holding Corp. v. Johnson Gas Appliance Co.*-ügyben úgy döntött, hogy a „lakik” szó a helyre vonatkozó általános törvény (28 USC Section 1391) 1400(b) cikkében bármilyen kerületet jelent, ahol az alperes elővezethető személyes ítélezésre.

A most tárgyalt ügyben a kérelmező Heartlandot Indiana törvényei szerint alapították, és központi székhelye Indianában van. Az alperes Kraftot Delaware törvényei szerint alapították, és központi üzleti székhelye Illinoisban van. A Heartland folyékony vízjavító termékeket szállított Delaware-be. A Kraft a Delaware-i kerületben perelte be a Heartlandot azt állítva, hogy az utóbbinak a termékei bitorolták az ő szabadalmait. Ezt követően a bíróság elutasította a Heartland keresetét.

A Holding-Johnson-döntést követve a Delaware-i Kerületi Bíróság megállapította, hogy a Heartland Delaware-i helyhez volt kötve, mert Delaware-i személyes illetőségű volt.

A Heartland fellebbezett a CAFC döntése ellen azt kérve, hogy a bíróság a Delaware-i pert vagy utasítsa el, vagy pedig helyezze át másik bírósághoz. A Heartland többek között azzal érvelt, hogy a helyet nem a Holding *v. Johnson*-ügy, hanem a Fourco *v. Transmirra*-

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

ügy szerint kell meghatározni. A CAFC a *Holding v. Johnson*-döntést követte, és elutasította a *Heartland* érveit.

Ezután a *Heartland* a CAFC döntése ellen az SC-nél nyújtott be fellebbezést. Az SC 2016. december 14-én befogadta az ügyet, amelyben 2017. május 22-én hozott döntést.

Az SC *Thomas* bíró vezetésével (és az SC összes tagja által támogatva, kivéve egy bírót) a következőket állapította meg:

„Arra a következtetésre jutottunk, hogy az 1391. § változtatásai nem módosították az 1400(b) § jelentését a *Fourco*-döntés szerint értelmezve. Ezért az a véleményünk, hogy egy hazai vállalat a szabadalmi helyre vonatkozó törvény céljára csupán a cégbejegyzés államban lakhat”.

Az SC úgy jutott erre a következtetésre, hogy felülvizsgálta a szabadalmi helyre és az általános helyre vonatkozó törvények fejlődését, és ezeket a törvényeket a szabadalom szövegösszefüggésében értelmezte. Ezután az SC kifejtette a következőt:

„A kongresszus nem módosította az 1400(b) §-t a *Fourco*-döntés óta, és egyik fél sem kért minket arra, hogy ebben az ügyben újra fontoljuk meg álláspontunkat. Ennek megfelelően az egyetlen kérdés, amelyet meg kell válaszolnunk az, hogy a kongresszus megváltoztatta-e az 1400(b) §-t, amikor módosította az 1391. §-t.”

Az SC erre a kérdésre nemleges választ adott, majd kifejtette, hogy az 1400(b) §-t a *Fourco*-döntés óta nem változtatták meg, és az SC továbbra is megmaradt azon véleménye mellett, hogy a „lakik” szó az 1400(b) §-ban megtartotta eredeti jelentését.

A CAFC *Holding*-ügyben hozott döntése kapcsán az SC elutasította a *Kraft* azon érvelését, hogy az 1391. § jelenlegi verziója megerősítette a *Holding*-döntést, és megállapította, hogy a kongresszus 2011-ben tovább módosította az 1391. § szövegét, és abban semmi sem utal arra, hogy a kongresszus jóváhagyta volna a *Holding*-döntést.

B) Egy ideiglenes bejelentésnek az elsőbbségi időpont biztosítása szempontjából van jelentősége, és különösen fontos 2013 óta, amikor hatályba lépett az *American Invents Act*-nek nevezett új amerikai szabadalmi törvény, amely a feltalálói elv helyett a bejelentői elvet alkalmazza. Az alábbiakból azonban kiderül, hogy egyáltalán nem mellékes az elsőbbség biztosítása szempontjából, hogy az ideiglenes bejelentés a találmányt milyen részletességgel ismerteti.

Az általunk vizsgált ügyben *Storer* szabadalmát *Clark* bejelentésével együtt interferenciaeljárásba vonták be, ahol elsőbbségként *Storer* ideiglenes bejelentési napját ismerték el, ami elvileg az interferenciaeljárásban az „idősebb fél” (*senior party*) státusz elnyerését biztosította. *Clark* azonban kétségbe vonta, hogy *Storer* ideiglenes bejelentése biztosította az elsőbbséget, mert szerinte az ideiglenes bejelentés nem elégítette ki az amerikai szabadalmi törvény 112. cikke szerinti kielégítő kinyilvánítás követelményét. Az ügy a CAFC-hez került, amely döntését a következőkkel kezdte:

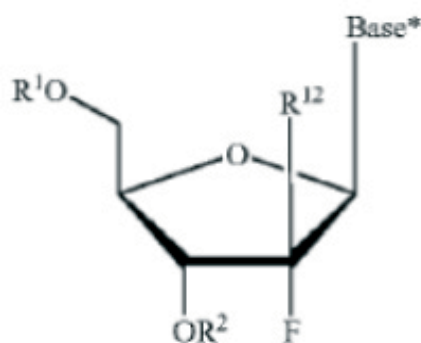
„Amikor egy fél interferenciaeljárásban egy korábban benyújtott amerikai szabadalmi bejelentés által nyújtott előnyt kíván érvényesíteni, a korábbi bejelentésnek ki kell elégítenie a szabadalmi törvény 120. és alábbi szövegű 112(1) cikkének követelményeit:

’A leírásnak (specification) tartalmaznia kell a találmány írott leírását, valamint annak a leírását, hogy azt milyen módon és eljárással állítják elő olyan teljes, egyértelmű, tömör és pontos kifejezésekkel, hogy lehetővé tegye a szakterület vagy az ahhoz legközelebbi szakterület szakembere számára a találmány előállítását és használatát, és ismertetnie kell a találmány végrehajtásához szükséges, a feltaláló által tervezett legjobb megvalósítási módot.’”

A 120. cikk kapcsán a bíróság emlékeztetett arra, hogy elsőbbség igénylése esetén az elsőbbségi bejelentésnek le kell írnia a későbbi igénypontokat, azonban lehetővé kell tennie azok megvalósítását is.

Storer bejelentése hepatitis C kezelési eljárására irányult sajátos sztereokémiájú vegyületekkel. Az interferenciaeljárásban az 1. igénypontot választották az eljárás jellemzőjeként, amelynek szövege a következő volt:

Eljárás egy hepatitis C vírussal fertőzött gazda kezelésére, amely abban áll, hogy a hepatitis C vírussal fertőzött gazdának az alábbi képletű



vegyület vagy e vegyület gyógyászatiilag elfogadható sójának hatásos mennyiségét adagoljuk ... (Az interferencia szempontjából lényegtelenek voltak a szubsztituensek meghatározásai, minthogy Clark kifogása az olyan vegyület előállításának képességére irányult, amely a fluoratomot „alsó” helyzetben tartalmazza.) Az ideiglenes bejelentés a fluoratom konfigurációját általánosan adta meg, de nem adott példát az „alsó” konfigurációjú szerkezetre.

Az Interferenciatanács azt állapította meg, hogy az ideiglenes bejelentés a technika állásával együtt nem tette lehetővé az azonosított szerkezetű sajátos vegyületek előállítását. Storer a fellebbezés után azzal érvelt, hogy egy szakember az ideiglenes bejelentésben és a technika állásában foglalt tájékoztatás alapján képes lett volna előállítani a kívánt sztereokémiájú vegyületek osztályát.

Megjegyezve, hogy megfelelő kinyilvánításról akkor lehetne beszélni, ha szakember a találmányt túlzott mértékű kísérletezés nélkül meg tudná valósítani, a bíróság a CAFC által az *in re Wands*-ügyben hozott fontos döntéséhez fordult, megállapítva, hogy az a kielégítő kinyilvánítás tényezőit a következőkben határozta meg: „1. A szükséges kísérletezés mennyisége; 2. az irányítás vagy iránymutatás mennyisége; 3. a kiviteli példák jelenléte vagy hiánya; 4. a találmány jellege; 5. a technika állása; 6. a szakmabeliek viszonylagos ügyessége; 7. a szakma megjósolhatósága vagy megjósolhatatlansága; és 8. az igénypontok oldalmi körének tágassága.” A Wands-tényezők többségét nem vitatták, és Storer elismerte, hogy nem voltak olyan példák, amelyek az ideiglenes bejelentésben részletezték volna az izomer előállítását. A negyedik Wands-tényező – a találmány jellege – vonatkozásában a tanács megállapította, hogy az ideiglenes bejelentés benyújtásának időpontjában – bár a szerves fluorozási mechanizmusok a szakmában általában jól ismertek voltak – még nem szintetizáltak olyan 2'-fluor-2'-metil-nukleozidot, amelynek a fluor-szubsztituense „alsó” helyzetben lett volna. Emellett a bíróság megjegyezte, hogy az ilyen szintézis lefolytatásához használt sajátos reagensről nem volt ismert, hogy alkalmas „alsó” helyzetű fluort tartalmazó termék előállítására. Így annak ellenére, hogy a felek egyetértettek a szükséges szakmai szint magas voltában – PhD-fokozat a szintetikus szerves kémiában –, ez a szakmai szint nem lett volna elegendő ahhoz, hogy ne legyen szükség túlzott mértékű kísérletezésre, sőt más szakértőkkel való konzultálásra is.

Storer azon érve ellenére, hogy egy jól ismert prekursorvegyület ki volt nyilvánítva az ideiglenes bejelentésben, a bíróság döntését arra alapozta, hogy fenntartotta a tanácsnak azt a véleményét, miszerint ebben a szakmában nem lehet megjósolni az eseményeket; emellett az ideiglenes leírásban hiányzott a sajátos útmutatás és a vonatkozó kémiai szintézisek azonosítása.

A döntés fontos üzenete – azon túlmenően, hogy egy ideiglenes bejelentésnek meg kell felelnie a szabadalmi törvény 112. cikkében foglaltaknak ahhoz, hogy megfelelően elsőbbségi bejelentésnek is –, hogy egy ideiglenes bejelentés sürgős elkészítésekor is alaposan meg kell vizsgálni a bejelentést, és minden erőfeszítést ki kell fejtetni annak érdekében, hogy a bejelentés teljes és megalapozott legyen.

C) Trump elnököt lányával, Ivanka-val együtt gyakran támadták, amiért befolyását és hatalmát is felhasználta védjegybejelentéseinek intézésénél (különösen Kínában). 2017. augusztusban ez a folyamat megszakadt, mert az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy-hivatala elutasította Trump elnök iTRUMP védjegybejelentését, minthogy az már a 40 éves Tom Scharfeld amatőr zenészhez tartozik, aki ezt a védjegyet olyan iPhone-alkalmazásra használja, amellyel trombitán játszani tanít embereket. Scharfeld hat év után nyerte meg ezt a jogi harcot, mégpedig ügyvéd igénybevétele nélkül.

Belgium

A belga kormány 2017. november 6-án a képviselőház (a belga szövetségi parlament alsóháza) elé terjesztett egy törvénytervezetet, amely módosítja a szabadalmi törvény különböző rendelkezéseit, amit az egységes európai szabadalom és az egységes szabadalmi bíraskodás elfogadása tett szükségessé. E módosítás célja, hogy a belga törvényt harmonizálja az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezményrel.

A törvénytervezetet a Gazdasági Kamara Bizottsága egyhangúan elfogadta 2017. november 29-én. Belgium már ratifikálta az UPC-egyezményt, és nyilatkozatot tett, hogy azt ideiglenesen alkalmazza. Várható, hogy Belgium Brüsszelben létrehozza az UPC egy helyi divízióját, ahol a bíróság négy nyelven: franciául, flamandul, németül (a nemzeti nyelveken) és angolul működik majd.

Brazília

A) A Brazil Ipari és Külkereskedelmi Minisztérium, valamint a Nemzeti Iparjogvédelmi Intézet 2017. augusztus 1-jén nyilvános konzultációt indított egy olyan tervezett rendeletről, amely egyszerűsítene a szabadalmi bejelentések engedélyezési eljárását. A kezdeményezés alapvetően azt célozta, hogy csökkenteni lehessen a vizsgálatlan szabadalmi bejelentések jelenlegi tekintélyes számát.

A nyilvános konzultáció egy előzetes lépés volt, amelynek segítségével véleményeket kívántak szerezni az egyszerűsített engedélyezési eljárásra vonatkozó javaslatról. Magát az egyszerűsített eljárást akkor vezethetik be, ha a megfelelő rendeletet törvénybe iktatták.

A javaslat megállapítja, hogy azokat a szabadalmi bejelentéseket, amelyeket a jövőbeli rendelet publikálásának időpontjáig benyújtottak vagy – PCT-bejelentés esetén – amelyeknek a nemzeti szakaszát megindították, és amelyekkel kapcsolatban kérelmezték a vizsgálatot, 90 napon belül engedélyezik azt követően, hogy az egyszerűsített eljárásba befogadták a bejelentést, feltéve, hogy az kielégít bizonyos követelményeket, és (engedélyezés előtti felszólalás keretében) nem képezi tárgyát harmadik személyek észrevételeinek. A gyógyászati termékekre és eljárásokra vonatkozó szabadalmi bejelentések elvileg ki vannak zárva ebből az egyszerűsített eljárásból nyilvánvalóan politikai okokból és arra tekintettel, hogy alá vannak vetve az ANVISA (egy helyi szabályozóügynökség) alapos vizsgálatának.

A javasolt egyszerűsített eljárás szerint azokat a szabadalmi bejelentéseket, amelyekre az vonatkozik, önműködően engedélyezik érdemi vizsgálat nélkül, az alábbi megkötésekkel:

1. Az eljárás nem alkalmazható megosztott bejelentésekre, valamint – miként fentebb említettük – gyógyászati termékeket és eljárásokat igénylő bejelentésekre.
2. A szabadalmi bejelentések benyújtása vagy nemzeti szakaszba léptetése a jövőbeli rendelet publikálásának időpontjáig történhet meg.

3. A bejelentés publikálásának a jövőbeli rendelet publikálási időpontjától számított 30 napon belül meg kell történnie.
4. A szabadalmi bejelentés vizsgálatát legkésőbb a jövőbeli rendelet publikálásának időpontjától számított 30 napon belül kell kérni.
5. Az évdíjfizetéseknek rendben kell lenniük.
6. A szabadalmi bejelentés szabadalmazhatóságáról nem publikáltak hivatali végzést.

A javaslat szerint ha egy szabadalmi bejelentést befogadtak az egyszerűsített eljárásba és ezt publikálták, a bejelentés engedélyezését 90 napon belül kell publikálni.

Egy szabadalmi bejelentés bejelentője a fenti 90 napos időtartamon belül kérheti, hogy bejelentését zárják ki az egyszerűsített eljárásból, vagyis szabályos érdemi vizsgálatnak vessék alá.

A javaslat törvénybe iktatásáig még számos lépést kell tenni, és sok kétséget le kell győzni a javasolt eljárás alapján engedélyezett szabadalmak érvényességével és érvényesíthetőségével kapcsolatban.

B) A Brazil Szabadalmi és Védjegy hivatal újabb 3 évre meghosszabbította az Európai Szabadalmi Hivatallal a gyorsított szabadalmi vizsgálatra (PPH) vonatkozó megállapodását.

Jelenleg Braziliának a következő országokkal van PPH-megállapodása: Amerikai Egyesült Államok, dél-amerikai országok, Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH, European Patent Office, EPO), Japán és Kína.

Dél-Korea

A 2017. március 1-jén vagy azt követően lajstromozott szabadalmak új megsemmisítési rendszere lépett hatályba Dél-Koreában. Korábban a nem érdekelt felek a szabadalom lajstromozását követő 3 hónapon belül nyújthattak be érvénytelenítési keresetet egy szabadalom ellen; érdekelt felek bármikor benyújthattak ilyen keresetet. Most nem érdekelt felek már nem nyújthatnak be ilyet, de bárki benyújthat megsemmisítési keresetet egy szabadalom ellen annak publikálási időpontjától számított 6 hónapon belül.

A megsemmisítési keresetek elfogadható okai a következőkre vannak korlátozva:

- újdonság hiány vagy feltalálói tevékenység hiánya írott publikációk alapján, ideértve a szabadalmi és a nem szabadalmi irodalmat (szemben a nyilvános gyakorlatbavétellel vagy ismerettel); és
- az első bejelentési szabály megsértése (vagyis az igényelt találmányt már igényelték egy korábban benyújtott szabadalmi bejelentésben).

Egyéb érvénytelenítési okok már nem hozhatók fel megsemmisítési keresetekben. Emellett egy kérelmező nem támaszkodhat csupán a szabadalom engedélyezési eljárása alatt felhozott technika állására, hanem kérhet megsemmisítést az engedélyezési eljárás alatt hivatkozott technika állásának és egy új anterioritásnak a kombinációja alapján is, de legalább egy új anterioritásra van szükség.

Egy szabadalommegsemmisítési kérelmet a szabadalom lajstromozásának időpontjától kezdve a szabadalom publikációjától számított hat hónap lejártáig lehet benyújtani. Ezzel szemben egy érvénytelenítési kereset egy szabadalom lajstromozása után bármikor benyújtható, még a szabadalom oltalmi idejének lejárta után is.

A Koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal fellebbezési tanácsa vizsgálja felül a csupán dokumentációs vizsgálaton átesett megsemmisítési ügyeket, és ezt követően írott döntést hoz.

Egy kereset benyújtása után dönt arról, hogy a szabadalom publikálásának időpontjától számított hat hónap eltelte után kezdjen-e érdemi eljárást. Ha egy szabadalom ellen több kérelmet nyújtanak be, a tanács azokat egy eljárásba vonja össze, és annak befejezése után egyetlen írott döntést ad ki.

Ha arra a következtetésre jut, hogy a megsemmisítési okok közül legalább egy megalapozott, értesítést küld a szabadalmasnak, amelyben felsorolja a megsemmisítési okokat. Ezután a szabadalmas megadott időn belül válaszolhat helyesbítési kérelemmel.

Ha a tanács azt állapítja meg, hogy a szabadalomnak legalább egy igénypontját törölni kell, a szabadalmas a döntés hivatalos másolatának kézhezvételétől számított 30 napon belül fellebbezhet a szabadalmi bíróságnál, ahol a hivatal az alperes. Ennek megfelelően a szabadalmi bíróságnál az ügy *inter partes* eljárásba alakul át. A kérelmező azonban nem fellebbezhet, ha a tanács a szabadalmat érvényesnek minősíti.

A tanács igénypontról igénypontra haladva ad ki írott döntést, vagyis az, hogy egy igénypontot érvénytelennek talált, nem jelenti azt, hogy maga a szabadalom érvénytelen. Ha egy szabadalmi igénypont megsemmisítésére vonatkozó döntés hatályossá válik, a törölt szabadalmi igénypontokat olyannak tekintik, mint amelyek sohasem léteztek. Más szavakkal: a törölt szabadalmi igénypontok visszamenőleges hatállyal válnak érvénytelenné.

Mint ahogy a tanács felelős mind a megsemmisítési, mind az érvénytelenítési ügyekben, nehéz lenne a tanácstól egy következő érvénytelenítési perben másmilyen kimenetelű döntést kapni (különösen ugyanazokra az anterioritásokra hivatkozva). Ennek megfelelően a szabadalom fontosságától és a pénzügyi korlátoktól függően kell megtervezni, hogy megsemmisítési, érvénytelenítési keresetet, vagy mind a kettőt érdemes-e benyújtani.

Egyesült Királyság

A) A *Napp Pharmaceuticals* (Napp) tulajdonosa az EP 2305194B sz., az Egyesült Királyságban érvényesített európai szabadalomnak, amely transzdermális buprenorfintapaszokra nyújt oltalmat. A Napp 2005 óta forgalmaz BuTrans® kereskedelmi névvel ilyen tapaszokat. Mind a *Sandoz*, mind a *Dr Reddy's* készült generikus transzdermális buprenorfintapaszok piacra dobására az Egyesült Királyságban, azonban a Sandoz volt az első, amely forgalmazási engedélyt kapott a termékekre. Amikor a Sandoz megkapta az engedélyt, a Napp azzal válaszolt, hogy mindkét fél ellen bitorlási pert indított az Egyesült Királyság Szabadalmi Bíróságánál (UK Patents Court, PC), és a Sandoz ellen ideiglenes intézkedést kért. A Sandoz

és a Dr Reddy's egyaránt védekezett a bitorlási per ellen, azonban egyik alperes sem vonta kétségbe a szabadalom érvényességét.

A Napp BuTrans® termékéről még annyit kell elmondani, hogy áthatolást elősegítő segédanyagokat tartalmaz, amelyek fokozzák a buprenorfin áthatolását a páciens bőrén keresztül, és így a termék fel tud szívódni a páciens véráramába.

A Napp szabadalmának 1. igénypontja egy transzdermális tapaszra vonatkozik, amely a következő jellemzőkkel rendelkezik: (a) 10 t% buprenorfinbázis; (b) 10–15 t% levulinsav; (C) mintegy 10 t% oleiloleát; (D) 55–70 t% poliakrilát; és (E) 0–10 t% polivinilpirrolidon.

Az 1. igénypont első három [(a)–(C)] komponense kulcsfontosságú volt annak meghatározásában, hogy a generikus termékek bitorolják-e a szabadalom 1. igénypontját.

A PC először szükségesnek találta megállapítani, hogy a szabadalom 1. igénypontjában szereplő értékek a tapaszok gyártásánál használt százalékos értékekre (inputértékek) vagy pedig a tapaszokban a gyártás után talált százalékos értékekre (outputértékek) vonatkoznak-e. A Napp a benyújtott bejelentés szövegét, a benyújtott bejelentésben egy hivatkozásként használt PCT-bejelentés szövegét és a bőrön át hatóanyagot beiktató rendszerek (transdermal delivery systems, PDSs) szokásos szaknyelvét használta annak az állításának az alátámasztására, hogy az igénypontokban említett százalékos értékek inputértékek voltak. A Napp azzal is érvelt, hogy nehéz lenne outputértékeket meghatározni, különösen azért, mert a PDS-ek idővel elbomlanak. A Sandoz és a Dr Reddy's azzal válaszolt, hogy kifejtették, a benyújtott bejelentés és a PCT-bejelentés szövege miért támasztja alá azt az állításukat, hogy az igénypontokban említett százalékos értékek outputértékek, és azzal is érveltek, hogy a benyújtott bizonyíték nem alapozott meg szokásos szakkifejezéseket a PDS-ek számára. További érvük volt, hogy nem lenne nehéz meghatározni outputértékeket.

A felek érveinek megfontolása után Arnold bíró arra a következtetésre jutott, hogy az igényelt tartományok outputértékeket határoztak meg.

Másodszor a bíróságnak meg kellett határoznia a szabadalom 1. igénypontjában szereplő számértékek helyes értelmezését. Ehhez a bíró segítségül hívta az újabb esetjogot, különösen a 2015. évi *Smith & Nephew v ConcTec*-döntést. Az igénypont (a)–(C) jellemzőivel kapcsolatban a Napp azzal érvelt, hogy a „10 t%” $\geq 7,5$ -től $< 17,5$ t%-ig terjedő tartományt fed le, míg a „mintegy 10 t%” „15 t%-ig” értéket jelent; ezért a tartomány $\geq 7,5$ -től $< 17,5$ t%-ig terjed. Arnold bíró ezzel nem értett egyet, azonban követve a Smith & Nephew-döntést, valamint a Sandoz és a Dr Reddy's érveit, elfogadta a szokásos kerekítési megállapodást, amely szerint „10 t%” $\geq 9,5$ -től $< 10,5$ t%-ot, továbbá „10-15 t%” $\geq 9,5$ -től $< 15,5$ t%-ot jelent.

Itt még arról is dönteni kellett, hogy mit jelent a „mintegy” szó az igénypont (C) komponensével kapcsolatban. A bíró megállapította, hogy ezt kismértékű pontatlanságként kell értelmezni, így az a szokásos kerekítési megállapodáshoz viszonyítva kismértékben nagyobb megengedett pontatlanságot, vagyis ≥ 9 -től < 11 t%-iget jelent.

Ezután Arnold bíró az adatok elemzése alapján arra a következtetésre jutott, hogy sem a Sandoz, sem a Dr Reddy's nem bitorolta a Napp szabadalmának igénypontjait.

A Napp Arnold bíró elsőfokú döntése ellen azon az alapon fellebbezett, hogy a bírónak (i) az igényelt számtartományokat inputértékeként kellett volna meghatároznia; és (ii) az igényelt számtartományokat tágabban kellett volna értelmeznie.

A fellebbezési bíróság (Court of Appeal, CA) bírója, *Floyd bíró* figyelembe vette a Napp által előadott érveket, azonban elutasította a Nappnak azt az állítását, miszerint helytelen, hogy a bíró szerint az 1. igénypont outputértékeket ad meg. Floyd bíró itt hangsúlyozta, hogy az igénypont egy „eszközzé” vonatkozik, és a termékigénypontok értelmezésénél szabályos azt meghatározni, amit a termék tartalmaz, nem pedig azt, amit használtak a termék gyártásánál. Floyd bíró figyelembe vette a Napp által a számtartományokkal kapcsolatban előadottakat is, és megerősítette, hogy Arnold bíró a szokásos kerekítési megállapodást alkalmazta. Minthogy a CA egyetértett az elsőfokú bíróval, a fellebbezést elutasította.

A CA döntése következtében a Sandoz és a Dr Reddy's az Egyesült Királyságban szabadon gyárthat és forgalmazhat generikus terméket, versenyben a BuTrans[®] tapaszokkal.

Végül érdemes megjegyezni az ügyben az Egyesült Királyság bíróságainak különleges gyorsaságát. A Napp 2016. februárban nyújtott be keresetet a PC-nél, és az 2016. júniusban hozott döntést. A CA 2016. augusztusban tartott tárgyalást, és még ugyanabban a hónapban hozott döntést is.

B) A *Wembley Football Club* (WFC), amelynek otthona Wembley közelében, Londonban van, el fogja veszíteni alábbi logójának európai lajstromozását, miután a Wembley-stadion tulajdonosa felszólalt ellene.



Amikor 2012-ben a félprofi klub logójára európai védjegylajstromozást kért, a Wembley-stadion, habár a legrégebbi európai joggal bírt a „Wembley” névre, elmulasztotta a lehetőséget, hogy felszólaljon a védjegylajstromozás ellen. A futballklub így szerezte meg az európai védjegyet.

Aki azonban elmulasztotta a felszólalás lehetőségét, törlési eljárást indíthat az olyan védjegy ellen, amelyet már lajstromoztak. Ezért a Wembley-stadion törlési eljárást indított a labdarúgók logója ellen. Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának (European Union Intellectual Property Office, EUIPO) törlési osztálya úgy döntött, hogy a labdarúgók logója bitorolta a Wembley-stadion korábbi jogait, és törölte a futballklub lajstromozott logóját.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal örömmel üdvözölte Hága melletti, Rijswijkben álló új hivatali épületének ünnepélyes befejezését 2017. június 27-én. A különleges ünnepségen részt vett *Benoît Battistelli*, az ESZH elnöke, *Michel Bezuijen*, Rijswijk polgármestere, *Jean Nouvel* és *Diederik Dam* építész és *Ton Vaags*, az építési konzorcium tanácsának elnöke, valamint építőmunkások.

„Az új épület azért készült, hogy lehetővé tegyük az ESZH számára a növekvő szolgáltatási igények jobb kielégítését. Lehetővé fogja tenni, hogy a hivatal a legkorszerűbb eszközökkel lássa el munkatársait, és ez a beruházás az ESZH jövője Hollandiában” – mondta Battistelli elnök.

Bezuijen polgármester ünnepi beszéde szerint „az építkezés befejezési ünnepsége fontos mérföldkő egy olyan épület létrehozásában, amely egyrészt elismerés Hágának az építkezés színhelyeként való kiválasztásával, másrészt eszményi munkakörülményeket biztosít az ESZH multikulturális közössége számára.”

Az új épület mintegy 1750 ESZH-alkalmazott számára biztosít munkahelyet. Környezete ösztönzőleg hat, és számos innovatív jellemzőt mutat: geotermikus hőszivattyúkat alkalmaz a talajban történő hőtároláshoz; a tetőn napelemeket helyeznek el, az egész épületben LED-világítás lesz, továbbá a hófal és a külső üvegfal közötti tér természetes szellőzést szolgáltat majd.

Az új hivatali épület egy 1972-ben épített meglévő tornyot fog helyettesíteni, amely elavult, és ezért le fogják bontani, mihelyt az új épület beköltözhető lesz. A várakozások szerint a munkatársak 2018-ban fognak beköltözni az új létesítménybe.

B) Az ESZH elnöke, Benoît Battistelli 2017. július 12-én bejelentette, hogy az Adminisztratív Tanács döntése szerint „módosítani kell a vonatkozó szabályokat annak érdekében, hogy kizárják a szabadalmazhatóságból a kizárólag lényegileg biológiai eljárással kapott növényeket és állatokat”. Az Adminisztratív Tanács módosította az Európai Szabadalmi Egyezmény 27. és 28. szabályát. A 28. szabályt az alábbi, hozzáadott második bekezdéssel módosították:

„(2) Az 53(b) cikk alapján nem adható európai szabadalom a kizárólag lényegileg biológiai eljárással kapott növényekre vagy állatokra.”

Ez a szabályváltozás 2017. július 1-jén lépett hatályba, és az ESZH előtt folyó valamennyi eljárásra (legyen az vizsgálati vagy felszólalási) vonatkozik.

C) Az ESZH fellebbezési tanácsainak egy újabb, *T 1811/13* sz. döntése azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy egy igénypontban az egyértelműség hiánya okot adhat-e arra, hogy megengedhető legyen a nem kielégítő kinyilvánításra vonatkozó kifogás.

A kérdéses szabadalom egy olyan folyadéktartályra vonatkozik, amely eltávolíthatóan van rászerezve egy hangrögzítő készülékre. A szabadalmat olyan 1. igényponttal engedélyezték, amely számos jellemzőt tartalmaz, ideértve egy e1-ként említett jellemzőt. A megelőző

felszólalási eljárásban a szabadalmat úgy módosították, hogy egy e2-ként említett további jellemzőt is beiktattak.

A fellebbezési eljárásban a felszólaló kifogásolta az 1. igénypont e1 és e2 jellemzőjét azon az alapon, hogy azok az 1973. évi Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 84. cikke szerint nélkülözik az egyértelműséget. A felszólaló azzal érvelt továbbá, hogy az egyértelműség hiánya miatt egy szakember nem tudná, hogy az igénypont jellemzőinek körén belül dolgozik-e vagy sem. Ezért a felszólaló előadta, hogy az e1 és az e2 jellemzőre vonatkozó 1. igénypont szempontjai az 1973. évi ESZE 83. cikke szerint nincsenek kellően kinyilvánítva.

Az egyértelműség megítélésekor a tanács elutasította a felszólaló kifogásait, megállapítva, hogy az e2 jellemző kellően egyértelmű ahhoz, hogy egy szakember megértse. A tanács kijelentette továbbá, hogy az e1 jellemzőt a felszólalás utáni fellebbezési eljárásban nem lehet kifogásolni, mert az jelen van az engedélyezett 1. igénypontban. Állításának alátámasztásaként idézte a bővített fellebbezési tanács G 3/14 sz. döntését. Így azt állapították meg, hogy az 1. igénypont megfelel az 1973. évi ESZE 84. cikke által támasztott egyértelműségi követelményeknek.

A kielégítő kinyilvánítással foglalkozva a tanács egy műszaki fellebbezési tanács 1983. július 26-i, T 256/87 sz. döntésére hivatkozott, amelyben először állapították meg, hogy az 1. igénypont egyértelmű volt. Ebben a döntésben a következő megállapítást lehetett olvasni: „Ezután az a további kérdés merül azonban fel, hogy vajon ez az információ, bár önmagában egyértelmű, elegendő-e ahhoz, hogy egy szakember számára lehetővé tegye a találmány megvalósítását.”

A tanács azt vizsgálta, hogy ezt a döntést hogyan alkalmazták a 2003 után következő ügyekben. A döntés alkalmazásánál két megközelítést követtek. Az első megközelítés négy döntésben volt megtalálható, amelyeket egy tanács 2004 és 2007 között hozott. Ezekben a döntésekben megállapították, hogy egy szakember nem tudná, vajon az igénypontok által fedett területen dolgozott-e. Ennek eredményeként az igényelt találmányt nem nyilvánították ki elég egyértelmű és teljes módon ahhoz, hogy egy szakember meg tudja valósítani. A tanács megjegyezte továbbá, hogy úgy tűnik: ezeket a döntéseket 2007 óta nem követték.

A második megközelítést különböző tanácsok által 2003 óta hozott, húsznál több döntésben lehetett megtalálni, ideértve a T 1948/10, a T 608/12, a T 2331/11 és a T 1507/10 sz. döntést. Ezekben a döntésekben megállapították, hogy egy igénypont oltalmi köre inkább az ESZE 84. cikke szerinti egyértelműségre, nem pedig az ESZE 83. cikke szerinti kielégítő kinyilvánításra vonatkozott.

Múltbeli döntések ilyen elemzésének eredményeként a tanács leszögezte, hogy „egyetértes vagy legalábbis egyértelműen túlnyomó megegyezés van a tanácsok között abban, hogy egy igénypont 'tiltott területének' meghatározását nem kell olyan ügynek tekinteni, amely az ESZE 83. cikkére vonatkozik. A jelen tanács osztja ezt a véleményt.”

A tanács tisztázta továbbá álláspontját az ügyben, elismerve, hogy az egyértelműség hiánya bizonyos esetekben a találmány nem kielégítő kinyilvánítását eredményezheti, azonban

kijelentette, hogy annak megállapítása, miszerint az igénypontok nélkülözik-e az egyértelműséget, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy hiányzik az 1973. évi ESZE 83. cikkének való megfelelés. Ehelyett ki kell mutatni, hogy az egyértelműség hiánya nem csupán az igénypontokat, hanem a szabadalmi bejelentést mint egészet befolyásolja. Más szavakkal: az egyértelműség hiányának olyannak kell lennie, hogy a szakember ne tudja megvalósítani a találmányt.

A tanács arra a következtetésre jutott, hogy a felszólaló ebben az ügyben nem bizonyította ezt a követelményt. Ezért elutasította a felszólaló fellebbezését.

Az Európai Unió Bírósága (EUB, Court of Justice of the European Union, CJEU)

Az Európai Unió Bírósága az *August Storck KG (Storck) v. European Union Intellectual Property Office (EUIPO)*-ügyben nemrég olyan döntést hozott, amelyben megerősítette, hogy a magából a termék megjelenéséből álló, háromdimenziós védjegyek megkülönböztetőképességével kapcsolatban kifejlesztett joggyakorlat egy termék kétdimenziós ábrázolására szolgáló ábrás védjegyekre is alkalmazható. A *Knoppers* csokoládétáblák csomagolására használt KNOPPERS védjegyre vonatkozó döntésben a CJEU egyetértett az alsófokú bíróságok korábbi döntéseivel, amelyek szerint a csomagolás mentes a megkülönböztetőképességtől, és nem alkalmas védjegyoltalomra.

Az ügy háttere, hogy 2013 augusztusában a Storck az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalánál kérelmet nyújtott be az EU-t megjelölő olyan nemzetközi védjegy lajstromozása iránt, amely egy édességek, csokoládé, csokoládétermékek, jégkrémek és azok előállítására alkalmas anyagok csomagolására használt fehér, szürke és kék színű, négyzet alakot képvisel a 30. áruosztályban. A védjegyet az alábbi ábrán mutatjuk be:



Az EUIPO elővizsgálója teljesen elutasító ideiglenes végzést adott ki, amelyben leszögezte, hogy a védjegy nélküli a megkülönböztetőképességet. Konkrétan az elővizsgáló megállapította, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy alakjának jellemzői nem voltak megkülönböztetésre alkalmasak, mert csokoládészeletek vagy édességek csomagolását ábrázolták, amely csomagolás tipikus a kérdéses áruk burkolására. Az elővizsgáló kijelentette továbbá, hogy a csomagoláson a színek és a görbe vonal alkalmazása egyszerű díszítőelemnek tekinthető, amelyet általánosan használnak a kérelmezett árukon. Ezt követően a vizsgálati osztály fenntartotta az oltalom teljes elutasítását.

2014 márciusában a Storck e döntés ellen fellebbezést nyújtott be az EUIPO fellebbezési tanácsánál, amely elutasította a fellebbezést, és arra a következtetésre jutott, hogy a védjegy nem volt megkülönböztető jellegű. Fenntartotta a vizsgálati osztálynak azt a megállapítását, hogy az átlagos fogyasztók figyelmi szintje az áruk megjelenésével kapcsolatban nem túl magas, mert a megjelölt árukat rendszeresen fogyasztják, és azok nem drágák. A tanács azzal is egyetértett, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy olyan jellemzők kombinációjából áll, amelyek tipikusak a megjelölt áruk csomagolására, és emellett a csomagolás színei/mintája nem ruháznák azonnal fel a védjegyet megkülönböztető jelleggel. A tanács megerősítette, hogy a vizsgálati osztály helyesen mutatott rá a következőkre: „A háromdimenziós védjegyek esetében a lajstromoztatni kívánt alak minél közelebb esik a kérdéses áru által legvalószínűbben felvett alakhoz, annál nagyobb annak a valószínűsége, hogy az alak mentes a megkülönböztető jellegtől”. Ezért a tanács arra következtetett, hogy a védjegy nem eléggé különböztethető meg a piacon jelen levő egyéb alakoktól, és így olyannak kell tekinteni, hogy csupán minimális mértékben rendelkezik azzal a megkülönböztetőképeséssel, amelyet megkívánnak ahhoz, hogy alkalmas legyen védjegyoltalomra.

Ezt követően a Storck az Európai Unió Törvényszékénél (EU General Court, GC) indított keresetet a tanács döntésének érvénytelenítése iránt. A Storck hat igényt támasztott, amelyek közül az egyik szerint a tanács helytelenül ítélte meg a megkülönböztetőképeség szintjét, amely a háromdimenziós védjegyek esetében szükséges.

A GC megállapította, hogy a tanács helyesen utalt erre a követelményre, és megállapította, hogy a CJEU maguknak az áruknak a megjelenéséből álló háromdimenziós védjegyekre vonatkozó joggyakorlata alkalmazható az áruk kétdimenziós ábrázolásából álló ábrás védjegyekre is.

A Storck a GC döntése ellen a CJEU-nál nyújtott be fellebbezést két okra hivatkozva, amelyek közül az egyik szerint a GC tévedett, amikor a háromdimenziós védjegyekre vonatkozó szigorúbb követelményeket alkalmazta.

A CJEU döntésében megállapította, hogy saját joggyakorlatában mindig következetesen azt az álláspontot képviselte, hogy egy védjegy megkülönböztető jellegét 1. a védeni kívánt áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában és 2. az érintett közönség felfogóképességére tekintettel kell megítélni, és hogy magának a terméknek az alakjából álló háromdimenziós védjegyek megítélési követelményei nem különböznek a más kategóriákba tartozó védjegyeknél alkalmazottaktól. Ezután a CJEU rámutatott, hogy ezeknek a követelményeknek az alkalmazásakor a vonatkozó közönség észlelése nem mindig azonos egy háromdimenziós védjegy megjelenésének és egy olyan szó-/ábrás védjegynek a megítélésével, amely független a megjelölt termékek megjelenésétől. A CJEU megállapította, hogy nehezebb lehet bizonyítani egy háromdimenziós védjegy megkülönböztetőképeségét, mint egy szóvédjegyet vagy egy ábrás védjegyet, mert az átlagos fogyasztók nem feltételezik szükségszerűen egy termék eredetét a termék alakja vagy annak csomagolása alapján, ha azon nincs szó vagy grafikus elem. Ez okból és ilyen körülmények között „csupán egy olyan védjegy nem mentes

bármilyen megkülönböztető jellegtől, amely jelentősen eltér a terület általános szokásaitól, és ezért betölti az eredetmegjelölés lényeges funkcióját”. A CJEU egyetértett azzal, hogy a háromdimenziós védjegyek megkülönböztetőképességének képzésére vonatkozó esetjog a kétdimenziós KNOPPERS-csomagolás megkülönböztetőképességének kérdésére is alkalmazható. A CJEU megállapította, hogy „ahol egy háromdimenziós védjegy egy olyan ábrás elemet foglal magában, amely nem áll a termékek megjelenésétől független jelzésből, de a fogyasztó emlékezetében csupán egy díszítő ábrát jelent, az ilyen védjegyet nem lehet az olyan szó- vagy ábrás védjegyekre vonatkozó követelmények szerint megítélni, amelyek az általuk megjelölt termékek megjelenésétől független jelzésekből állnak. ... Az ilyen megfontolások nyilvánvalóan alkalmazhatók egy ábrás elemet tartalmazó kétdimenziós védjegyekre is.”

A vizsgált védjegy egyszerűen egy olyan ábrás elemet tartalmaz, amely egy fehér és szürke szélekkel és fehér és kék felületekkel rendelkező négyszögletű csomagolás alakját mutatja, ahol a fehér és kék felület egy hóval fedett hegyet ábrázol kékég-háttérrel. A CJEU megállapította, hogy a GC jogosult volt arra következtetni, hogy a csomagoláson a színek és a képek nem voltak elegendők a megkülönböztető jelleg kialakításához, és ehelyett csupán díszítőelemeknek látszottak, vagyis nem jelöltek eredetet. A CJEU itt utalt a GC-nek arra a korábbi véleményére, amely szerint a különböző színek megszokott dolgok; hogy a kék ég hóval borított hegy felett nem lenne kézenfekvő a fogyasztó számára; hogy a kékég-minta gyakran jelenik meg védeni kívánt áruk csomagolásán, és végül hogy a fehér a tejszínes emlékeztet, vagyis egy olyan alkotórészre, amelyet általánosan használnak csokoládék és jégkrémek készítésekor, és amelyet gyakran ábrázolnak csokoládék csomagolásán.

A CJEU-nak ez a döntése azért nevezetes, mert megerősíti, hogy az európai uniós védjegyek háromdimenziós elemeinek a lajstromozásakor a nehézségek egy termék vagy termék-csomagolás kétdimenziós ábrázolásának az ábrás elemekre is kiterjednek.

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala

A *Hummel Holding A/S* (Hummel), egy dán lábbeli- és sportruházat-kereskedő az EUIPO-nál kérelmezte a *Disney Enterprises, Inc.* (Disney) számos európai uniós védjegylajstromozásának a törlését. A Hummel arra alapozta a keresetét, hogy a Disney nem használta védjegylajstromozásait közvetlenül a törlési keresetek benyújtása előtti öt éven belül.

A megtámadott védjegyek a Disney legismertebb védjegyei közül az alábbiak voltak:



Azt lehetne feltételezni, hogy a Disney számára nem jelentett nehézséget bizonyítani ezeknek a védjegyeknek a használatát. Meglepő módon azonban, annak ellenére, hogy jelentős mennyiségű bizonyítékot nyújtott be, a Disney mostanáig a vesztes oldalon áll.

Miként ismeretes, egy lajstromozott európai védjegyre vonatkozó jogok törölhetők, ha a védjegyet nem vették tényleges gyakorlatba legalább egyszer minden öt éves időszakon belül. Többféle áruosztályban lajstromozott védjegyek esetében a lajstromozás törölhető azokkal az árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyekre nem bizonyítottak használatot. A törlés elkerülhető, ha a használat hiánya a védjegytulajdonos által nem befolyásolható körülmények miatt jött létre; a lajstromozó azonban nagyon ritkán fogadja el ezt a kifogást.

A védjegytulajdonosoknak fel kell készülniük lajstromozott védjegyük tényleges használatának a bizonyítására. Ellenkező esetben kockáztatják, hogy védjegyjogaikat megtámadják, amikor azokat egy harmadik fél ellen kívánják érvényesíteni.

A tényleges védjegyhasználatot megbízható és tárgyilagos bizonyítékkal kell megalapozni, amely mutatja a használat helyét, időpontját, mértékét és jellegét. Az elfogadható bizonyíték példáulként említjük a csomagolást, a címkéket, az árulistákat, a katalógusokat, a számlákat, a fényképeket és a hirdetéseket. Az áruk jellegétől függően a használat mennyiségét és gyakoriságát is figyelembe veszik. Ennek megfelelően azt várják el, hogy az olcsó termékeket nagyobb mennyiségekben adják el, mint az idényjellegű vagy a drága árukat.

Fontos, hogy a bizonyíték a *lajstromozott* védjegy használatára vonatkozzék. Egy lajstromozott védjegyet olyan alakban lehet használni, amely kevésbé tér el attól, amelyben lajstromozták. Csak olyan csekély változásokat fogadnak el, amelyek nem változtatják meg a lajstromozott védjegy megkülönböztető jellegét. Az alábbiak bizonyítják, hogy ez döntő tényező volt a Disney-esetekben.

Itt most csupán a fentebb bemutatott négy Disney-figura közül az Európai Unióban lajstromozott Micky egér (a fenti ábrán az utolsó) elleni törlési keresetre összpontosítjuk figyelmünket. A Hummel azzal érvelt, hogy ezt a védjegyet törölni kell, mert nem használták az Európai Unióban a megelőző öt év alatt. Mint ismeretes, a használat hiánya miatt indított törlési eljárásokban a bizonyítási teher a védjegytulajdonoson, ebben az esetben Disney-n nyugszik.

A Disney jelentős mennyiségű bizonyítékot nyújtott be, így eladási számokat, fényképeket, szállítási bizonylatokat, a *disneystore.com* weboldalról képernyőfényképeket, valamint olyan nyilatkozatokat, amelyek alátámasztják azt az állítást, hogy a védjegyet használták az Európai Unióban. Az EUIPO azonban elutasította ezeket a bizonyítékokat, és fenntartotta a törlési keresetet.

Amikor az EUIPO egyes benyújtott bizonyítékok érvényességét tárgyalta, kulcsfontosságú szempont volt, hogy a Disney által benyújtott bizonyítékok a *lajstromozott* védjegy használatát bizonyítják-e. Az alábbi képek a Disney által benyújtott fényképek példáit mutatják.



Itt az volt a kérdés, hogy ezek a fényképek a lajstromozott védjegy használatát bizonyítják-e.

Fentebb már rámutattunk, hogy egy lajstromozott védjegyet olyan formában lehet használni, amely csak csekély mértékben tér el a lajstromozottól, feltéve, hogy a minimális különbségek nem befolyásolják a védjegy megkülönböztető jellegét. Itt nem az volt a kérdés, hogy a közönség felismerné-e a Disney által benyújtott fényképeken körülbelül ugyanazt a figurát, amely a lajstromozott védjegyben látható. Az EUIPO ugyanis elfogadta, hogy a fényképek ugyanazt a figurát mutatják különböző testhelyzetekben. A kérdés az volt, hogy a közönség azt gondolná-e, hogy a fényképek a lajstromozott védjegyet mutatják-e, és az EUIPO azon a nézeten volt, hogy a közönség nem lenne ezen a véleményen.

Az EUIPO elfogadta, hogy voltak hasonlóságok a fényképek és a lajstromozott védjegy között, azonban megjegyezte, hogy „az állat helyzetei és testtartásai eltérőek, ugyanúgy, mint elülső lábainak/karjainak a kifejezése és a mozgása”. Azt is megjegyezte, hogy míg a lajstromozott védjegy fekete és fehér volt, a benyújtott fényképek az állatot színesen mutatták. Az EUIPO azzal érvelt, hogy ezek a különbségek a lajstromozott védjegy megkülönböztető jellegének megváltozását bizonyították. Ennek eredményeként a Disney által benyújtott bizonyítékokat nem lehetett a lajstromozott védjegy használatát igazoló bizonyítékként elfogadni.

A Disney azzal érvelt, hogy a képek ugyanarra a figurára vonatkoztak, és hogy ennek eredményeként a védjegy megkülönböztető jellegét nem lehetett megváltoztatni. Az EUIPO azonban azt felelte, hogy „egy állatot képviselő ábrás védjegy lajstromozása útján a tulajdonos nem kap oltalmat hasonló állatok ábrázolásának valamennyi lehetséges változatára”.

A fentiek következtében az EUIPO elutasította a használat bizonyítását, és minthogy a Disney nem nyújtott be a védjegy használatát igazoló bizonyítékot, az EUIPO azon a véleményen volt, hogy a lajstromozást törölni kell.

A Disney a döntés ellen fellebbezett, azonban a fellebbezési tanács a fellebbezést 2017. április 3-án elutasította.

Ez az ügy azt bizonyítja, hogy mennyire fontos a védjegytulajdonosok számára felkészülni egy támadás esetén a védjegy használatának bizonyítására, vagyis rendszeresen gyűjteni kell a használat bizonyítékait. Amennyiben valamilyen ok miatt ez nem lehetséges, tovább kell lépni, és új védjegybejelentést kell benyújtani. A fenti ügy azt is bizonyítja, hogy nem elegendő, ha a védjegytulajdonos olyan védjegyeket használ, amelyek emlékeztetnek a lajstromozott védjegyre, mert ez nem elegendő a lajstromozott védjegy eredményes megvédéséhez.

Az EUIPO azt is hangsúlyozta, hogy Disney védjegyeit fekete-fehérben lajstromozták, azonban a bemutatott fényképek színesben ábrázolják az állatot. A színesben való használat bizonyítása azonban nem lehet elegendő a fekete-fehér lajstromozás tényleges használatának bizonyítására, ha a szín hozzáadása befolyásolja a lajstromozás megkülönböztetőképességét.

Az Európai Unió Törvényszéke

Az Európai Unió Törvényszéke 2017. júniusi döntésében további iránymutatással szolgált azokkal a tényezőkkel kapcsolatban, amelyeket figyelembe kell venni annak eldöntésekor, hogy egy védjegyet rosszhiszeműen lajstromoztak-e.

Az ügyben a szemben álló felek a *Hub Culture Ltd* (Hub) és a *Venmo Inc* (Venmo) voltak. A Hub egy globális együttműködési hálózat. 2007-ben megalapította a VEN-nek nevezett globális digitális pénznemet, és ezt a nevet az Amerikai Egyesült Államokban védjegyként lajstromoztatta is. A Venmo egy 2009-ben alapított amerikai vállalat, amelyet jelenleg a *PayPal Inc.* birtokol. Az Egyesült Államokban online fizetési szolgáltatásokat nyújt, a lajstromozatlan VENMO védjegyet használva.

2010. júniusban a Hub levelet küldött a Venmónak, azt állítva, hogy a VENMO jelzés használata az Egyesült Államok piacán zavart okozhat, és javasolta, hogy vizsgálják meg egy kereskedelmi megoldás lehetőségét. Eltérően azonban javaslatának követésétől, a Hub az EUIPO-nál kérelmet nyújtott be a VENMO védjegy európai védjegyként való lajstromozása iránt. Erről a bejelentésről a Hub nem tájékoztatta a Venmót.

2011. áprilisban lajstromozták a VENMO európai uniós védjegyet. A Venmo eljárást indított a védjegy érvénytelenítése iránt, és az EUIPO törlési osztályánál eredményes volt. Ezt a döntést azonban a fellebbezési tanács felülbírálta. Ezért a Venmo a GC-nél nyújtott be fellebbezést.

Ismeretes, hogy az EU védjegylajstromozási rendszere az „elsőként benyújtani” elven alapul: egy jelzést lajstromoztatni lehet európai uniós védjegyként, amíg azt nem zárja ki egy korábbi védjegy. Ha azonban a bejelentő védjegykérelmének benyújtásakor rosszhiszeműen járt el, a védjegyet érvénytelennek kell nyilvánítani.

Az EU törvényalkotása nem határozza meg a „rosszhiszeműséget”. Ezért a GC a „Lindt-féle nyusziügyhöz” folyamodott, és megállapította, hogy minden olyan tényezőt figyelembe kell venni, amely a védjegybejelentés benyújtásakor az ügyre vonatkozott. A bíróságnak különösen az alábbiakat kell meghatároznia:

1. Tudott-e a bejelentő arról, hogy egy harmadik fél azonos vagy hasonló jelzést használt azonos vagy hasonló árukra?
2. A védjegybejelentés benyújtásakor a bejelentő szándéka volt-e, hogy egy harmadik felet meggátoljon a jelzés használatában?
3. Milyen mértékű a harmadik fél jelzése és a lajstromoztatni kívánt jelzés jogi oltalma?

A 2. kérdés vonatkozásában bizonyos körülmények között rosszhiszeműséget képezhet a szándék, ha meg kívánják gátolni, hogy egy harmadik fél piacra vihessen egy terméket.

Ilyen eset forog fenn, amikor a bejelentő egy védjegy lajstromozásáért folyamodik, azonban nincs szándékában azt használni, mert egyetlen célja, hogy a harmadik felet meggátolja a piacra lépésben.

A GC megállapította, hogy a Hub rosszhiszeműen járt el. Ezért a bíróság a védjegyet érvénytelennek nyilvánította, mert megállapította, hogy nem volt hihető kereskedelmi logika abban, hogy a Hub lajstromoztatta a VENMO védjegyet, amelyet azonban a Hub sohasem használt. A Hub azzal érvelt, hogy ezzel a védjeggyel a saját VEN MONEY használatát kívánta védeni; azonban nem tudta bizonyítani ennek a jelzésnek a tényleges használatát, de még ha tudta volna is, elismerte, hogy a „-mo” szótag nem érthető a „money” (pénz) természetes rövidítéseként.

A GC azokat a körülményeket is figyelembe vette, amelyek között a Hub a védjegybejelentést benyújtotta. 2010 júniusában a Hub tárgyalta a Venmóval az ügy kereskedelmi megoldásának lehetőségeiről. A bíróság megállapította azonban, hogy a Hub ehelyett a Venmo jelzésének az „elsajátítását” választotta nem sokkal azt követően, hogy a felek 2010 novemberében találkoztak.

Franciaország

Az Európai Labdarúgó-szövetség (Union of European Football Associations, UEFA) a Franciaországban 2016-ban tartott futball-világbajnokság alkalmából számos védjegyet lajstromoztatott, többek között a FRANCE 2016 félig ábrás védjegyet, amelyben a szám zero tagját egy futball-labda helyettesítette, a 25. áruosztályban, ideértve a zoknikat is.

Az UEFA 2016. március 29-én értesült arról, hogy a francia vámosok 15 067 pár zoknit foglaltak le, mert azokon a FRANCE 2016 megjelölés volt feltüntetve. Miután négy csomag ilyen zoknit birtokba vett, az UEFA a párizsi elsőfokú bíróságon pert indított a zoknik gyártásáért felelős személy ellen.

Az UEFA a bíróság előtt elsősorban azzal érvelt, hogy a FRANCE 2016 név használata a zoknikon bitorolta a lajstromozott félig ábrás védjegyet, amelyet a 25. áruosztályban többek között zoknikra lajstromoztak.

Válaszként az elsőfokú párizsi bíróság megállapította, hogy a megjelölések közötti „nagyon fontos” vizuális hasonlóság és a fonetikai azonosság ellenére a vonatkozó fogyasztók körében nem állt fenn az összetévesztés valószínűsége, mert a kifogásolt megjelölésben nem szerepelt futball-labda. A bíróság szerint a védjegyek fogalmilag különböztek, mert a megjelölést az érintett fogyasztók nem szükségszerűen értelmeznék a 2016. évi világbajnokságra való utalásként, ellentétben az UEFA által lajstromoztatott védjeggyel. Emellett, a bíróság szerint, a FRANCE 2016 megjelölést a futball-labda nélkül tisztán dekoratív elemként értelmeznék, és így az nem lenne képes betölteni egy védjegy funkcióját.

Az UEFA azzal is érvelt, hogy a zoknigyártó a tisztességtelen versenyt tiltó törvénybe ütköző cselekedetet, valamint elősködést is elkövetett a FRANCE 2016 megjelölésű zoknik gyártásával és eladásával.

Az elsőfokú párizsi bíróság ezeket az érveket is elutasította, elsősorban azért, mert az UEFA nem szolgáltatott bizonyítékot a sportverseny szervezése kapcsán végzett beruházásokról. A bíróság arra is rámutatott, hogy az UEFA nem szenvedett pénzügyi veszteséget, mert a kifogásolt zoknikat a vámhatóság a futball-világbajnokság előtt 3 hónappal foglalta le, és így azokat nem vezették be a francia piacra.

Fülöp-szigetek

A) A Fülöp-szigetek Szellemitulajdon-védelmi hivatalának vezérigazgatója gyorsított szabadalmi elővizsgálati (PPH-) megállapodást kötött az Európai Szabadalmi Hivatal elnökével. A megállapodás 2017. július 1-jén lépett hatályba.

Az ESZH a következő ázsiai országokkal kötött már hasonló megállapodást: Dél-Korea, Japán, Kína és Szingapúr.

B) A Szellemi Tulajdon Világszervezete (World Intellectual Property Organization, WIPO) közgyűlésének 2017. október 2-től 11-ig tartott 57. ülésén a Fülöp-szigetek Szellemitulajdon-védelmi Hivatalát nemzetközi PCT-hatósággá jelölte ki.

Hollandia

A Hágai Fellebbezési Bíróság 2017. szeptember 19-én a leíró kereskedelmi nevek oltalmi köréről hozott döntést egy olyan ügyben, ahol a felperes a saját PARFUMSWINKEL (parfümbolt) kereskedelmi nevére kért oltalmat.

A felperes kereskedelmi nevét online üzletében használja, amely különböző parfümöket kínál eladásra. Számos fogyasztó kereste meg olyan termékek szállítására vonatkozó kérdésekkel, amelyek nem voltak Parfumswinkel-ügyletek. Kiderült, hogy a fogyasztók

összetévesztették a Parfumswinkel egy másik online üzlettel, amely szintén parfümököt árusított. Ez a versenytárs PERFUMSWEBWINKEL (parfümwebüzlet) kereskedelmi név alatt működött.

A felperes eljárást indított a versenytárs alperes ellen azon az alapon, hogy az bitorolta a kereskedelmi névre vonatkozó jogait annak következtében, hogy megtévesztően hasonló kereskedelmi nevet használt. A kereset az 1921. évi kereskedelminév-törvény 5. cikkén alapult, amely a kereskedelmi neveket védi Hollandiában a megtévesztően hasonló kereskedelmi nevek használata ellen.

A Hágai Kerületi Bíróság a felperes javára döntött, és 2016. június 15-én ideiglenes intézkedést rendelt el az alperes ellen. Az alperes a döntés ellen a fellebbezési bíróságnál nyújtott be fellebbezést.

Kell-e kereskedelminév-oltalmat engedélyezni olyan kereskedelmi nevekre, amelyek deszkriptívek, és nélkülözik az inherens megkülönböztető jelleget? Ezt a kérdést a jogalkotás nem válaszolja meg egyértelműen.

Általában elfogadják azt, hogy – ellentétben a védjegy törvénnyel – a kereskedelminév-törvény nem kívánja meg, hogy egy kereskedelmi név megkülönböztetőképesseggel rendelkezzen ahhoz, hogy érvényes legyen. Ehelyett bármilyen név, amely alatt egy vállalat működik, a holland törvény szerint kereskedelmi névnek minősül.

2015-ben a legfelsőbb bíróság olyan ügyben ítélt, ahol egy deszkriptív kereskedelmi és doménnév állt szemben egy hasonló deszkriptív doménnévvel. Megállapította, hogy az ilyen tisztán deszkriptív elnevezéseket a törvény nem monopolizálhatja, mert ez ellenkezik a köznek azzal az általános jogával, hogy szabadon használhasson leíró szavakat bizonyos áruk és szolgáltatások jellemzésére. Ennek eredményeként a holland törvény szerint nem jár el törvénytelenül az, aki egy olyan megjelölést használ, amely hasonló egy másik fél által már használt hasonló megjelöléshez – még akkor sem, ha ez a használat azonos tevékenységi területen történik, és összetévesztés kockázatát eredményezheti. Egy megtévesztően hasonló megjelölés használata csak akkor jelenthet törvénytelen cselekedetet, ha további körülmények is közrejátszanak, ám a legfelsőbb bíróság nem fejtette ki, hogy milyen további körülményekre gondolt.

A fellebbezési bíróság a Parfumswinkel-ügyben is alkalmazta egy saját 2015. évi döntését, alaposan elemezve a kereskedelminév-törvény jogi keretét annak történelmi háttérével együtt. Arra a következtetésre jutott, hogy elegendő alapja van annak, hogy a leíró kereskedelmi neveket egyéb kereskedelmi nevektől eltérően kezeljék. Ebből következik, hogy a bíróság szerint a leíró kereskedelmi nevek fennáll a „szabadon hagyás szükségletének” követelménye – hasonlóan a védjegy törvényhez, de kisebb mértékben, és azzal a különbséggel, hogy nem befolyásolja a kereskedelmi név érvényességét, hanem csupán annak oltalmi körét. Ezt a próbát alkalmazva a Parfumswinkel-ügyben, a fellebbezési bíróság megállapította, hogy a felperes nem mutatott be elegendő kiegészítő körülményt ahhoz, hogy kérelmét a bíróság teljesíthesse.

A fellebbezési bíróság elfogadta, hogy érvelése nem szükségszerűen helyes. Ez okból a bíróság alkalmazta a hagyományos összetévesztési próbát, valószínűleg annak érdekében, hogy elkerülje döntésének később a legfelsőbb bíróság által történő hatályon kívül helyezését. A végeredmény azonban nem volt eltérő, mert a felperes akkor is sikertelen volt, amikor a hagyományos összetévesztési próbát alkalmazták. Ez azért is figyelemre méltó, mert az ügyben nem volt sok vita arról, hogy alkalmazták-e legalább bizonyos mértékig az összetévesztési próbát. A fellebbezési bíróság azonban arra a következtetésre jutott, hogy a tényleges összetévesztés korlátozott számú példája elhanyagolható volt, és nem minősült olyan típusú összetévesztésnek, amelyet a kereskedelminév-törvény 5. cikke szerint tiltani lehetett volna.

Úgy tűnik, hogy a bíróság azon a nézeten volt, hogy az összetévesztésnek különböző fokozatai létezhetnek, és hogy – bár egy nagyfokú összetévesztés általában elegendő egy bírói végzés kiadásához – egy kismértékű összetévesztés nem igazol szükségszerűen ilyen bírói intézkedést.

Bár a fellebbezési bíróság ítéletében kifejezetten nem mérlegelte a felek kölcsönös érdekeit, valószínű, hogy

- azon a véleményen volt, hogy a kereskedelmi név korábbi használójának a törvényes érdekei nem voltak túlsúlyban a versenytárs ilyen érdekeihez (és a közérdekhez) viszonyítva a leíró és nem disztinktív jelzések szabad használata szempontjából, és
- ilyen ok miatt a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy nem történt összetévesztés amiatt, hogy többé-kevésbé „nyújtották” az összetévesztés meghatározását.

Bár minimális a különbség a PARFUMSWINKEL és a PARFUMSWEBWINKEL megjelölés között, a fellebbezési bíróság azon a nézeten volt, hogy ez a különbség elegendő a felperes által kért intézkedés elutasításához. Ennek az álláspontnak a további alátámasztása érdekében a bíróság arra a tényre hivatkozott, hogy a felek által használt jelzések ábrás elemei eltérőek voltak, hasonlóan a weboldalak elrendezéséhez, kinézetéhez és hangulatához.

India

A) Az Indiai Szabadalmi Hivatal 2017. június 30-án módosított irányelveket publikált számítógéppel kapcsolatos találmányok vizsgálatára. A módosított irányelvek nagyon kedvezőek a számítógéppel kapcsolatos találmányok szabadalmazásával kapcsolatban, összehasonlítva a korábbi, 2016. február 19-i irányelvekkel.

B) Az Indiai Szabadalmi Hivatal 2017. július 3-án közleményt publikált, amely szerint a szabadalmi okiratok előállítását és kiadását teljesen automatizálták. Ennek megfelelően egy szabadalom engedélyezése után a szabadalmi okiratot önműködő rendszer készíti el, és így az hozzáférhetővé válik a bejelentő vagy annak meghatalmazott képviselője számára. A szabadalmi okirat a bejelentő kívánsága szerint letölthető és kinyomtatható.

A hivatal fenti kezdeményezése csökkentette a szabadalmi okiratok másolatainak elkészítésével és kezelésével kapcsolatban a bejelentőre háruló terhet. Egyúttal kiküszöböli azt a késedelmet, amelyet a postai továbbítás okozott. Valójában az önműködő eljárás gyorsabb, pontosabb és felhasználóbarát.

C) A 2016. évi módosított szabadalmi szabályok Indiában lehetőséget nyújtottak gyorsított vizsgálat kérelmezésére. Kihasználva ezt az új rendelkezést, a hyderabadi *Optimus Drugs* és további 15 vállalat, köztük új (startup) vállalatok és kutatási cégek rendkívül rövid idő alatt, 113-300 napon belül kaptak szabadalmat.

Az *Optimus Drugs* 2017. március 21-én kért gyorsított vizsgálatot, aminek alapján 2017. március 31-én kapta meg az első elővizsgálati végzést, és szabadalmát 2017. július 12-én engedélyezték. A *New NDRA Innovations Private Limited* startup vállalat 2016. október 28-án nyújtott be szabadalmi bejelentést, amelyre 2017. július 25-én engedélyezték a szabadalmat.

Gyorsított szabadalmi vizsgálatra jogosultak a startupstátuszt birtokló vállalatok, valamint az olyan bejelentők, akik az Indiai Szabadalmi Hivatalt választották nemzetközi kutatóhatóságként (ISA) vagy nemzetközi elővizsgáló hatóságként (IPEA) egy megfelelő PCT-bejelentésben. Jelenleg ahhoz, hogy az Indiai Szabadalmi Hivatal ISA-ként vagy IPEA-ként legyen megjelölhető, a PCT-bejelentést az Indiai Szabadalmi Hivatalnál vagy az Iráni Szabadalmi Hivatalnál kell benyújtani. A 19. PCT-szabály szerint az Indiai Szabadalmi Hivatal akkor jelölhető meg átvevőhivatalként, ha legalább egy bejelentő indiai állampolgár vagy lakos. Ezért a fenti rendelkezések nem használhatók külföldi bejelentők számára.

India nem tagja egyetlen gyorsított szabadalmi vizsgálati (PPH-) programnak sem. Az indiai kormány azonban újabban növelte az Indiai Szabadalmi Hivatal emberi erőforrását mintegy 450 új elővizsgáló alkalmazásával, és számos eljárási változást vezetett be az elővizsgálat időtartamának csökkentése érdekében. 2017. januártól júliusig, vagyis 7 hónap alatt közel 30 000 első elővizsgálati végzést adtak ki, szemben a 2015. áprilistól 2016. májusig, vagyis egy év alatt kiadott 16 851 első elővizsgálati végzéssel. Ha ez az irányzat folytatódik, az várható, hogy a hivatal 2020-ban a vizsgálati kérelem benyújtásától számítva 24-30 hónap alatt közli az első elővizsgálati végzést.

D) A *Bayer Corporation* (Bayer) a Delhi Felsőbíróságnál (Delhi High Court, DHC) bitorlási pert indított az *Union of India & Ors.* ellen, mert az a Bayer SORAFENAT gyógyszerére vonatkozó szabadalmának oltalmi köre alá eső terméket exportált Indiából Kínába, hogy ott forgalmazási engedélyt kapjon.

A *Bayer Intellectual Property GmbH* is bitorlási pert indított az *Alembic Pharmaceuticals Ltd.* ellen, mert az a RIVEROXABAN nevű gyógyszerre vonatkozó szabadalmának oltalmi köre alá eső terméket exportált az Amerikai Egyesült Államokba, szintén forgalmazási engedély elnyerése céljából.

A DHC a két ügyet egyesítette tárgyuk hasonlósága miatt, és az ügy gondos tanulmányozása után – különösen azért, mert a SORAFENAT az egyetlen olyan gyógyszer, amelyre Indiában kényszerengedélyt adtak – 2017. márciusban úgy döntött, hogy nem volt bitorlás.

Ezt a döntést a DHC az indiai szabadalmi törvény 107A(a) cikkére alapozta, amelyet indiai Bolar-rendelkezésnek is hívnak, és amely szerint „nem jelent bitorlást egy szabadalmazott találmány tárgyának előállítás, használata, eladása csupán olyan célokra, amelyek észszerűen olyan információ kifejlesztésére és elnyerésére vonatkoznak, amelyet Indiában vagy egy másik országban termékek gyártását, szerkesztését, használatát, eladását vagy importját szabályozó törvény ír elő”.

A bíróság azon a véleményen volt, hogy az „eladás” kifejezés egy gyógyszer exportjára is vonatkozik. A 107A(a) cikk szerinti eladás célja forgalmazási engedély elnyerése, és az ezen cikk alá eső törvényes jogok nem korlátozhatók a gyógyszergyártást és -eladást Indiában szabályozó kényszerengedély által.

E) A *Freudenberg Gala Household Product Pvt. Ltd.* (Freudenberg) v. *Gebi Products CS.* (Gebi)-ügyben a Bombayi Felsőbíróság (Bombay High Court, BHC) 2017. májusban hozott döntést az alperes Gebi javára.

Az ügy előzménye, hogy a Freudenberg, a LAXMI védjegy tulajdonosa, bitorlási pert indított a Gebi ellen, amely birtokolta a MAHALAXMI védjegyet. A BHC megállapította, hogy a LAXMI védjegy nem csupán egy indiai istennő neve, hanem általánosan használt női név is. A BHC hasonló ügyben hozott döntésekre hivatkozva megállapította, hogy az istenek nevei nem sajátíthatók ki semmiféle áruval vagy szolgáltatással kapcsolatban. Ezért a Gebi nem bitorol a MAHALAXMI védjegy használatával.

F) A Roche és a Cipla gyógyszergyár közötti harc 2008-ban kezdődött, és 2017. május 30-án megegyezéssel zárult.

A Roche-nak indiai szabadalma van a tüdőrák kezelésére szolgáló „erlotinib-hidroklorid” gyógyszerre. 2006-ban forgalmazni kezdte a gyógyszert Indiában TARCEVA névvel. 2008. januárban tudomást szerzett arról, hogy a Cipla az erlotinib generikus változatát tervezi forgalomba hozni ERLOCIP névvel. Ezért a Roche a DHC-nél bitorlási pert indított a Cipla ellen, és kérte a Cipla ideiglenes intézkedéssel való eltiltását.

A DHC egyesbírája elutasította a Roche keresetét arra hivatkozva, hogy a Cipla eltiltása a gyártástól közérdekbe ütközne. Nevezetesen a TARCEVA egyhónapi dózisa 140 000 rúpiába (közelítőleg 2300 USD-be) került, szemben az Erlocippel, amelynek egyhavi dózisa 48 000 rúpiáért (közelítőleg 800 USD) lehetett beszerezni. E döntés ellen a Roche hiába fellebbezett.

A fordulat 2015-ben következett be, amikor az ügy a DHC különleges tanácsa elé került, amely a Roche javára döntött, és megállapította, hogy a Cipla bitorolta a Roche szabadalmát.

Ezt követően a Cipla különleges engedélyre vonatkozó kérelmet (Special Leave Petition, SLP) nyújtott be, műszaki szakértő kijelölését kérve. Ezt a felettes bíróság 2016-ban elfogadta. Ekkor a bírósági eljárást felfüggesztették, hogy módot adjanak a feleknek egyezkedésre. A felek 2017. május 30-án megállapodásra jutottak. A Cipla 2017. júniusban felkérte a felettes bíróságot, hogy tekintse az SLP-kérelmet, amelyet a DHC különleges tanácsának döntése ellen nyújtott be, visszavontnak.

Ezzel véget ért a két gyógyszergyár közötti küzdelem, amely a gyógyászati termékekre vonatkozó szabadalmi oltalom területén különböző szempontokat világított meg.

Indonézia

Indonézia kormánya 2017. október 2-án a Szellemi Tulajdon Világszervezetének genfi irodájánál letétbe helyezte a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Így a csatlakozás Indonézia vonatkozásában 2018. január 2-án lépett hatályba.

Írország

Írország miniszterelnöke, *Leo Varadkar* 2017 júniusában bejelentette, hogy az UPC-egyezményhez való csatlakozás ügyében a kormány által megígért népszavazásokat ugyanazon a napon fogják tartani, valószínűleg 2018 első felében.

Az egyik javasolt népszavazás azt a kérdést hivatott eldönteni, hogy Írország csatlakozzék-e az UPC-egyezményhez. A csatlakozás ugyanis az alkotmány módosítását tenné szükségessé, és bármilyen alkotmánymódosítást népszavazással kell megerősíteni.

Ha Írország csatlakozik az egyezményhez, valószínűleg egy helyi divíziót hoz létre. A kormány 2014-ben bejelentette csatlakozási szándékát, amit akkor örömmel üdvözölt a Kis és Közepes Ír Vállalatok Szövetsége.

Izrael

Az izraeli parlament 2017. augusztus 1-jén második és harmadik olvasatban elfogadta a javasolt izraeli mintatörvényt, amely előreláthatólag 2018. augusztusban lép hatályba.

Az új törvény a minták maximális oltalmi idejét 15-ről 25 évre növelte.

Hatálybalépése után Izrael számára lehetővé válik a Hágai Egyezmény ratifikálása, aminek révén az izraeli mintaalkotók nemzetközi mintaoltalmat nyerhetnek, és külföldi mintákat is lehet oltalmazni Izraelben.

A mintalajstromozáshoz abszolút világújdomságra van szükség. Ugyanaz a bejelentő minták változatait is lajstromoztathatja. Az új törvény bevezeti a lajstromozatlan minták oltalmát.

A régi törvény hatálya alatt lajstromozott minták maximális oltalmi idejét 15 évről 18 évre hosszabbítják meg.

Japán

A) Az amerikai, dél-koreai, európai, japán és kínai, védjegyügyekben illetékes hivatali tömörítő TM5 Japánban tartott összejövetelén a fő téma a rosszhiszemű védjegybejelentés volt. Itt mindegyik hivatal bemutatott tíz példát olyan védjegybejelentésre, amelyet hivatali vagy bírósági eljárásban rosszhiszeműség miatt elutasítottak.

Az öt védjegy hivatal által bemutatott 50 rosszhiszemű védjegybejelentés példaként a Dél-koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal által bemutatott egyik jellegzetes példára hivatkozunk, ahol a ROLEX védjegy hírnevét próbálta potyautasként kihasználni egy olyan védjegybejelentő, aki a POLEX védjegyet kívánta lajstromoztatni.

B) A vizsgált védjegyügyben a felperes lajstromozó a 14. áruosztályban lajstromoztatta a FRANCK MIURA védjegyet japán katakana és kínai karakterekkel (1. ábra) órákra és karórákra, drágakövekre és azok utánzataira, kulcskarikákra és dísz tárgyakra:

フランク三浦

1. ábra

Az alperes a jól ismert *Franck Muller* luxuskarórák hasonmásait árusította. Minthogy azonban az órák kivitelezése hasonlított egymáshoz, az ügyben a kivitelezés kevésbé játszott szerepet. Az ügy inkább az 1. ábra szerinti védjegy és az alábbi korábbi védjegyek hasonlóságára és azok összetéveszthetőségére összpontosult:

- FRANCK MULLER szabványos japán katakana betűkkel (2. ábra), amelyet a 14. áruosztályban lajstromoztak:

フランク ミュラー

2. ábra

- FRANCK MULLER (3. ábra), amelyet a 9. áruosztályban lajstromoztak látványosságokra és azok részleteire:

FRANCK MULLER

3. ábra

és

- FRANCK MULLER REVOLUTION (4. ábra), amelyet a 14. áruosztályban lajstromoztak:

FRANCK MULLER REVOLUTION

4. ábra

Az ügyben azt is vizsgálták, hogy fennálltak-e okok a FRANCK MIURA védjegy törlésére.

Az alábbiakban a FRANCK MIURA védjegy és a 2. ábrán bemutatott korábbi védjegy közötti hasonlóságokra fogunk összpontosítani.

A FRANCK MULLER márkanevet 1991-ben alapozták meg, és ezt követően a 2–4. ábrán bemutatott korábbi védjegyek tulajdonosa (vagyis az alperes) a FRANCK MULLER védjegyet használta aláírásként óráin.

A FRANCK MIURA védjegy tulajdonosa (vagyis a felperes) olyan órákat árusított az interneten és üzletekben, amelyek hasonlítottak az alpereséhez.

A 2–4. ábra szerinti védjegyek tulajdonosa, vagyis az alperes 2015. április 22-én kérte a FRANCK MIURA védjegy törlését. A Japán Szabadalmi Hivatal Fellebbezési Tanácsa 2015. szeptember 8-án úgy döntött, hogy a védjegyet törölni kell, és hogy a költségeket az alperesnek kell viselnie.

A FRANCK MIURA védjegy tulajdonosa 2015. október 16-án a Szellemi Tulajdoni Felsőbíróságnál fellebbezést nyújtott be, kérve az előző döntés érvénytelenítését.

A felek nem vitatták, hogy az alperes FRANCK MULLER védjegyaláírása jól ismert volt a japán fogyasztók körében az alperes áruinak vonatkozásában, és hogy ez volt az ok, amiért a felperes benyújtotta keresetét, és amiért védjegyét lajstromozták. Továbbá a felperes előadta, hogy

- az alperes védjegyei (például a FRANCK MULLER védjegyaláírása) a híres luxuskarórákat és az ugyanilyen nevű híres márkajelzést képviselte; és
- utalva az alperes védjegyeire jelezte, hogy a felperes áruai paródiaárúak voltak.

Az ügyben el kellett dönteni azt a kérdést, hogy a felperes védjegye megfelelt-e a védjegy-törvényben a védjegy-lajstromozás elutasítására felsorolt valamelyik alábbi oknak, és ezért törölni kell-e:

- 4(1)(xi) cikk, amely szerint egy védjegy nem lajstromozható, ha azonos vagy hasonló egy korábban lajstromozott olyan védjegyhez, amelyet a megjelölt árukkal azonos vagy azokhoz hasonló árukkal kapcsolatban használnak;
- 4(1)(x) cikk, amely szerint egy védjegyet nem lehet lajstromozni, ha azonos vagy hasonló egy korábban használt, jól ismert olyan védjegyhez, amelyet azonos vagy hasonló megjelölt árukkal kapcsolatban használnak;
- 4(1)(xv) cikk, amely szerint egy védjegyet nem lehet lajstromozni, ha valószínűleg zavart okoz olyan árukkal kapcsolatban, amelyek egy másik fél üzletéhez tartoznak; vagy
- 4(1)(xix) cikk, amely szerint egy védjegyet nem lehet lajstromozni, ha:
 - azonos vagy hasonló egy olyan védjegyhez, amely jól ismert a fogyasztók körében Japánban vagy külföldön; és
 - tisztességtelen célokra használják.

Miként fentebb említettük, a tanács döntése szerint a FRANCK MIURA védjegyet törölni kell, és a költségeket a felperesnek kell viselnie.

A 4(1)(xi) cikkel kapcsolatban azt állapította meg, hogy bár a felperes védjegye és a 2. ábra szerinti védjegy eltérő megjelenésűek, a védjegyek kiejtése és mellékjelentése, valamint a megjelölt áruk hasonlóak. Ezért a tanács megállapította, hogy a FRANCK MIURA védjegy és a 2. ábra szerinti védjegy hasonló, ami miatt a FRANCK MIURA védjegyet a 4(1)(xi) cikk alapján törölni kell.

Az alperes FRANCK MULLER aláírása jól ismert volt a japán fogyasztók körében órákkal kapcsolatban. Emellett a felperes védjegye és az általa védett áruk is hasonlóak voltak az alpereséhez. Ezért a tanács véleménye szerint a felperes védjegye a 4(1)(x) cikk alapján is törlendő.

A 4(1)(xv) cikk tárgyalása kapcsán a tanács utalt arra, hogy az alperes FRANCK MULLER védjegye jól ismert volt a japán fogyasztók körében karórák vonatkozásában. Emellett a védjegyek és a megjelölt áruk hasonlóak voltak. Ezért megállapította, hogy a FRANCK MULLER védjegy használata az alperes áruival kapcsolatban valószínűleg zavart okozna.

A felperes azt állította, hogy az alperes áru paródia-karórák voltak, ezért nem lehetett szó összetévesztésről. A tanács azonban megállapította, hogy a felperes potyautasként használt egy jól ismert jelzést, és emellett védjegyhígítást is elkövetett. Ezért a felperes védjegye a 4(1)(xv) cikk alapján törlendő.

A 4(1)(xix) cikkel kapcsolatban a tanács megállapította, hogy a felperes az alperes védjegyét tisztességtelen haszonszerzésre használta.

A felperes a döntés ellen a Szellemi Tulajdoni Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést. Az hatályon kívül helyezte a tanács döntését, megállapítva, hogy a védjegy nem esett a védjegy-törvény 4(1) cikkének egyik pontja alá sem, és ezért nem volt ok a védjegy törlésére.

A bíróság szerint a felperes védjegye japán katakana és kínai betűkből állt, míg a 2. ábrán bemutatott korábbi védjegyet csak japán katakana betűk alkották. Ezért a védjegyek egymástól jól megkülönböztethetők voltak, és így nem volt alkalmazható a 4(1)(xi) cikk.

A bíróság szerint a felperes védjegye és a 2. ábra szerinti korábbi védjegy kiejtése hasonló, de a két védjegy eltérő mellékjelentésű volt. Ezért a 4(1)(x) cikk sem alkalmazható.

A bíróság további megállapítása szerint a FRANCK MIURA védjegy és az alperes által használt védjegy eltérő lévén nem estek a védjegy-törvény 4(1)(x) cikke alá.

A bíróság azt is megállapította, hogy áruk eladása olyan módon, amely egy híres védjegy potyautasként való használatát jelenti, nem elégíti ki szükségszerűen a védjegy-törvény 4(1)(xv) cikkének a feltételeit, vagyis a védjegy nem esett a védjegy-törvény ezen cikke alá sem, így a tanács döntése ilyen vonatkozásban is téves volt.

Mint ahogy a Szellemi Tulajdoni Felsőbíróság véleménye szerint a FRANCK MIURA védjegy és a 2. ábra szerinti védjegy eltérő volt, nem kellett vizsgálni, hogy a felperes használta-e a védjegyet tisztességtelen haszonszerzésre, károkozásra másik félnek, vagy bármilyen egyéb tisztességtelen célra. Ezért a védjegy nem esett a védjegy-törvény 4(1)(xix) cikke alá, és a tanács döntése ilyen vonatkozásban is téves volt.

Az alperes a számára kedvezőtlen döntés ellen engedélyért folyamodott, hogy fellebbezhessen a legfelsőbb bíróságnál. Ezt a kérését azonban az Szellemi Tulajdoni Felsőbíróság 2017. március 2-án elutasította. Ennek következtében a felsőbíróság döntése végleges és kötelező érvényű.

Jordánia

A *New Barath Rice Mills* (Mills), egy indiai kereskedő 2014. november 19-én Jordániában kérelmet nyújtott be a TAJ MAHAL védjegy lajstromozása iránt a 30. áruosztályban. A bejelentést 2016. májusban publikálták a hivatalos közlönyben. A felszólalásra engedélyezett három hónapon belül a *KRBL Ltd.* (KRBL), egy indiai kereskedő cég felszólalást nyújtott be az alábbi alapon:

- A felszólaló azt állította, hogy ő a valódi tulajdonosa a TAJ MAHAL védjegynek (latin és arab írásmóddal) Indiában és külföldön, ideértve Jordániát is.
- A Mills védjegyének lajstromozása megtévesztené a közönséget, és tisztességtelen versenyhez vezetne.

Ellennyilatkozatában a Mills a következőket hangsúlyozta:

- A TAJ MAHAL védjegyet 1978-ban lajstromoztatta, és azóta használja Indiában.
- A TAJ MAHAL védjegyet Jordániában és világszerte is használja.
- A TAJ MAHAL védjegyet világszerte lajstromoztatta, ideértve Hongkongot, Mauritius és Jement.
- A felszólaló nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely megerősítené, hogy a TAJ MAHAL védjegyet birtokolja, és dokumentumokkal sem támasztotta alá igényét.

A Jordániai Védjegy hivatal a Mills javára döntött, vagyis elutasította a KRBL felszólalását, és hozzájárult a Mills védjegyének lajstromozásához.

Kanada

A) Kanada kormánya 2017. augusztus 1-jétől szeptember 8-ig nyilvános konzultációt nyitott meg a szabadalmi törvény végrehajtási utasításában foglalt új szabályokról. A változások főleg a szabadalmi törvény függő módosításaira vonatkoznak, amelyek célja, hogy a törvényt összhangba hozzák a Szabadalmi Jogi Szerződéssel (Patent Law Treaty, PLT). A szövetségi kormány közölte, hogy a szeptember 8-án végződő publikálási időszak után a tervezett szabályokat előpublikálni fogja a *Canada Gazette* I. részében. Ez további lehetőséget szolgáltat érdekelt felek számára ahhoz, hogy megjegyzéseket közöljenek, bár a szabályok ekkor már a véglegeshez közeli formát fogják öltetni. Ezt követően a végleges módosításokat a *Canada Gazette* II. részében fogják publikálni. A kormány becslése szerint ez a két további lépés 2018 tavaszán, illetve 2018 őszén következik be. A tervek szerint a módosított szabályok 2019 első felében léphetnek majd hatályba.

A függőben levő szabadalmi törvény módosítani fogja a Kanada és az Európai Unió közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás (Comprehensive Economic and Trade Agreement, CETA) végrehajtására vonatkozó törvényt, amely 2017. május 16-án nyert királynői beleegyezést, és ez a törvény is befolyásolni fogja a szabadalmi törvényt a kiegészítő oltalmi tanúsítvány (supplementary protection certificate, SPC) bevezetésével.

A szabadalmi törvény új végrehajtási szabályait röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

A bejelentési nap elnyerésének csökkentett követelményei – jelenleg egy szabadalmi bejelentés bejelentési díját a benyújtás napján kell befizetni, és a bejelentés angol vagy francia fordítását is ezen a napon kell benyújtani. A módosított szabályok szerint a bejelentési díjat később lehet befizetni, és a leírás fordítása is benyújtható később.

Elektronikus benyújtás – jelenleg nem lehet bejelentési napot kapni szombaton, vasárnap, munkaszüneti napon vagy olyan napon, amikor a Kanadai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal zárva van. Ez hátrányos lehet olyankor, amikor kanadai az először benyújtott bejelentés. A módosított szabályok szerint biztosítani lehet a bejelentési napot akkor is, ha a szabadalmi hivatal zárva van, elektronikus úton történő benyújtással.

Az elsőbbség helyreállítása – a jelenlegi törvény szerint nem lehet elsőbbséget igényelni olyan bejelentés alapján, amelyet a kanadai bejelentés benyújtási napja előtt több mint 12 hónappal nyújtottak be. Az új törvény szerint a legfeljebb 14 hónappal korábban benyújtott szabályos bejelentés alapján is lehet elsőbbséget igényelni, ha az erre vonatkozó kérelmet 14 hónapon belül nyújtják be, és a bejelentő előadja, hogy nem volt szándékos a késedelmes benyújtás.

A nemzeti szakasz megindításának rövidített határideje – jelenleg egy PCT-bejelentés kanadai nemzeti szakaszát az elsőbbség napjától számított 42 hónapon belül kell megindítani, bár késedelmi díjat kell fizetni, ha a bejelentés 30 hónapnál később lép a nemzeti szakaszba. A módosított szabályok szerint megszűnik a késői bejelentés kedvezménye. Ha azonban a bejelentést az elsőbbségi naptól számított 42 hónapon belül nyújtják be, nyilatkozatot kell benyújtani arról, hogy a késedelem nem volt szándékos, és közölni kell a késedelem okait.

Rövidített elővizsgálati határidők – a hivatal törekszik a függő bejelentések számának csökkentésére. Ennek megfelelően a vizsgálat kérelmezésének a határidejét a bejelentés napjától számított 5 évről 3 évre csökkentik. Az elővizsgálónak 6 hónap helyett 4 hónapon belül kell válaszolnia. A végdíjat az engedélyezési értesítéstől számított 4 hónapon belül kell befizetni a jelenlegi 6 hónap helyett. Bizonyos határidőket 200 CAD hosszabbítási díj befizetésével lehet meghosszabbítani, ha a hivatal elnöke elfogadja a hosszabbítási kérelem indokolását.

Módosítások engedélyezés után – a jelenlegi rendszerben csupán nagyon korlátozott módosításokat engedélyeznek a bejelentés engedélyezése után, és a módosítást engedélyező eljárás bonyolult és időigényes. Az új eljárás egyszerűbb: az engedélyezés időpontjától számított 4 hónapon belül az engedélyezési értesítést vissza lehet vonni, és a vizsgálatot újra meg lehet nyitni egyszerűen egy díj befizetésével.

Hibák kijavítása – a jelenlegi törvény elírások (clerical errors) kijavítását teszi lehetővé, ami bonyodalmakhoz vezet a „clerical error” kifejezés bizonytalan értelmezhetősége miatt. A módosított szabályok „nyilvánvaló” hibák (obvious errors) kijavítását engedélyezik, aminek egyszerűbb az értelmezése.

Fenntartási díjak fizetése – jelenleg csak kanadai szabadalmi ügyvivő fizethet be fenntartási díjat. A módosított szabályok szerint bárki végezhet ilyen befizetést.

Átruházások – egy bejelentés vagy egy szabadalom tulajdonlásának az átruházását a módosított szabályok szerint egyszerűen a bejelentő vagy a szabadalmas kérelme alapján fel lehet jegyezni bizonyíték, így például átruházási irat benyújtása nélkül.

B) A Szövetségi Fellebbezési Bíróságnak (Federal Court of Appeal, FCA) az *Apotex Inc (Apotex) v Pfizer Inc* (Pfizer)-ügyben nemrég hozott döntése szerint a helyes engedélyezési díj megfizetésében elkövetett hiba nem teszi a szabadalmat érvénytelenné.

A perben alperesként a Pfizer a latanoprost (Xalatan) vonatkozó, 1 339 132 sz. szabadalmára támaszkodott, és az Apotex e szabadalom érvénytelenítését kérte a bíróságtól az 1989. évi szabadalmi törvény 73. cikke alapján, mert a szabadalom engedélyezése előtti eljárásban a Pfizer nem az előírt engedélyezési díjat fizette be.

A Szövetségi Bíróság elutasította az Apotex keresetét. E döntés ellen az Apotex az FCA-nál nyújtott be fellebbezést, azonban ennél a bíróságnál sem járt sikerrel, mert az FCA arra az általános elvre hivatkozva utasította el a fellebbezést, hogy „a szabadalomengedélyezési adminisztratív eljárásban az engedélyezés előtt az állítólagos bitorló által elkövetett hibák alapján nem lehet egy szabadalmat megsemmisíteni”.

C) Korábbi törvényi változtatásaival és a most bevezetni tervezett új szabályokkal Kanada korszerűsítette ipariminta-törvényét, amelyet a változások jobban hozzáigazítanak a fő kereskedelmi partnerek hasonló törvényeihez, és így lehetővé válik Kanada csatlakozása az ipari minták nemzetközi lajstromozására vonatkozó Hágai Egyezményhez.

Az ipariminta-törvényt utoljára 2014–2015-ben módosították, és ez a következő főbb változásokat jelentette.

- Az oltalmi idő a lajstromozástól számított 10 évig vagy a mintabejelentéstől számítva 15 évig (a hosszabbiknak megfelelően) érvényes.
- Az eredetiségi próbát az újdonság követelményével helyettesítették.
- Kanada csatlakozott a hágai rendszerhez.

Az új módosítások tervezetét 2017. június 19-én, majd december 9-én publikálták konzultációs célból. A fontosabb rendelkezéseket röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

- Az ábrázolási követelmények lehetővé tesznek egy vagy több fényképet, grafikus vagy bármilyen egyéb vizuális reprodukciót rajzokkal vagy fényképekkel kombinálva.
- Lehetővé válik az eredeti bejelentésben kinyilvánított minta alapján megosztott bejelentés benyújtása.
- A publikálást vagy a lajstromozást az elsőbbség időpontjától számított 30 hónappal el lehet halasztani.
- Egy hivatali végzés megválaszolása hat hónappal halasztható.
- Az újdonság követelménye nem alkalmazható olyan minta vonatkozásában, amelyet Kanadában ugyanaz a személy egy másik bejelentésben már kinyilvánított, ha a függő

bejelentés benyújtási napja a későbbi bejelentés benyújtási napjától számított 12 hónapon belül van.

- Több változatot igénylő bejelentés esetén a vizsgálati díj összege változatlan.

D) A különböző országok mintatörvényei nem tartalmazzak egyforma időtartamokat az újdonságra vonatkozó türelmi idővel kapcsolatban, mert az 6 vagy 12 hónap lehet.

6 hónap a türelmi idő az alábbi államokban: Ausztrália, Brazília, Dél-Korea, Hongkong, India, Irán, Japán, Marokkó és Ukrajna.

12 hónap türelmi idő van a következő államokban: Amerikai Egyesült Államok, Európai Unió, Franciaország, Kanada, Németország, Olaszország, Oroszország, Spanyolország, Svájc és Törökország.

Nincs türelmi idő Kínában, ahol tehát abszolút újdonságot követelnek meg.

A fentiekből kitűnik, hogy Kanada egy mintabejelentés számára 12 hónap türelmi időt kínál. Ez az időtartam azonban a kanadai bejelentés benyújtásának napjához kötődik, és nem a bejelentés elsőbbségének időpontjához (elsőbbség igénylése esetén). Szemléltetésként vegyük figyelembe a következő példát:

Az ABC Corp. egy kávéscsészére két díszítőmintát fejlesztett ki („A minta és B minta”).

2016. január 1-jén az ABC Corp. weboldalán eladás céljára nyilvánosságra hozza az A mintát és a B mintát.

2016. július 2-án a mintatulajdonos az Egyesült Államokban benyújtja az A mintát.

2017. január 1-jén a mintatulajdonos Kanadában ipariminta-bejelentést nyújt be a B mintára.

2017. január 2-án a mintatulajdonos Kanadában ipariminta-bejelentést nyújt be az A mintára, és igényli az amerikai bejelentés elsőbbségét.

A jelenlegi törvény szerint az A mintára vonatkozó kanadai bejelentés az elsőbbségi igény ellenére nélkülözi az elsőbbséget a kinyilvánítás miatt, és a bejelentés nem érvényesíthető. Másrészt a B minta kanadai bejelentése ellen nem hozható fel korábbi kinyilvánítás, mert a bejelentés a 12 hónapos türelmi időn belülre esik.

Ebből a példából kitűnik, hogy a kanadai türelmi idő működése nem olyan rugalmas, mint az Egyesült Államokban, ahol a 12 hónapos türelmi idő a bejelentés elsőbbségi időpontjához van kötve.

Kína

A Legfelsőbb Népbíróság 2017. júliusban hatálytalanította a Guangdongi [Kanton] Felsőbíróság döntését, és megállapította, hogy a védjegy és az egy terméken használt csomagolás különálló szellemi tulajdon-jogot képezhetnek.

Az ügy háttere, hogy *doktor Wong Chat Bong* (Wong) 1828-ban növényi teákra megalotta a WONG LO KAT (mandarinul: WANG LAO JI) márkanévét. Kezdetben Dél-Kínában volt népszerű ez a tea, amely kínai gyógynövények főzete, és olyan hatása van, hogy megszünteti

a túlzott belső hőt, eltávolítja a testben lévő spirituális energiát, és megszünteti a gyulladá-
sokat vagy egyéb kóros elváltozásokat.

1956-ban a tartományi kormány államosította Wong teával kapcsolatos összes vagyontárgyát, és azokat a guangdongi kormány által birtokolt *Yangcheng Tonic Factory*-ra (YTF) ruházta rá. Az YTF elkezdett gyártani és árusítani zöld csomagolásban egy teát, amelynek címkéje hagyományos kínai kalligráfiát tartalmazott.

Az YTF 1992. január 18-án kérte a WANG LAO JI védjegy lajstromozását kínai betűkkel a 32. áruosztályban „nem alkoholos italokra és poritalokra”. A védjegyet 1993. január 20-án lajstromozták.

Az YTF 1995. márciusban és 1997. februárban védjegylicencia-megállapodást kötött a hongkongi *Hung To Company Ltd* (HTC) vállalattal. A két megegyezés közötti időben a tulajdonos *Chan Hung To* (Hung To) színes mintaoltalmat kért az 1. ábrán bemutatott „szódakonzerv-címkére” és „konzervcímkére”. Az Állami Szellemitulajdon-védelmi Hivatal 1997-ben lajstromozta a mintaszabadalmakat.



1. ábra

A licencmegállapodás szerint a Hung To kizárólagos jogot kapott a WANG LAO JI védjegy használatára gyógyteák gyártásával és eladásával kapcsolatban, ha azokat a vöröscímke-mintával csomagolják. Azonban mindkét fél eltérő mintával és színekkel szándékozott termékét csomagolni.

Az YTF 1997. augusztusban a WONG LO KAT védjegyet a *Guangzhou Pharmaceutical Holding* (GPH) ruházta át. A GPH a 2. ábra szerinti (az 1. ábra feliratával lényegileg azonos) felirattal ellátott alábbi konzervdobozban forgalmazta termékeit:



2. ábra

1998-ban a Hung To egy teljesen önállóan birtokolt *Dongguan Jiaduobao Drink & Co Ltd* leányvállalatot alapított, amelyet később *Guangdong Jiaduobao Drink & Food Co Ltd.* (JDB) névre változtatott. Ez a vállalat WONG LO KAT termékeket gyártott és forgalmazott vörös mintájú konzervdobozban.

2000-ben 2010-ig megújították a GPH és a Hung To közötti licencmegállapodást.

A Hung To 2003-ban beruházott egy tízéves hirdetési kampányba, hogy közvetítsék a WANG LAO JI védjegyet csúcsidőben a CCTV televíziócsatornákon. Ugyanebben az évben a JDB pert indított helyi bitorlók ellen. Ebben az ügyben a Foshani Közbenső Bíróság és a Guangdongi Felsőbíróság híresként ismerte el a WANG LAO JI gyógyteát és annak csomagolását mint „egy híres termék sajátos csomagolását” a tisztességtelen verseny elleni törvény 5. cikke alapján.

2005-ben a GPH vezérigazgatójáról, *Yiming Li*-ről megállapították, hogy 3 millió HKD kenőpénzt kapott a Hung Totól annak érdekében, hogy 2000-ben újítsa meg a licencmegállapodást. Mindazonáltal a JDB továbbra is támogatta a WONG LO KAT termékeket, és a vállalat a legtöbb konzervitalt eladó céggé vált Kínában.

2011 áprilisában (a kenőpénz felfedezése után 6 évvel) a GPH úgy döntött, hogy véget vet a licencmegállapodásnak. Minthogy a JDB nem járult hozzá a megegyezés hatálytalanításához, a GPH panaszt nyújtott be a Kínai Nemzetközi Gazdasági és Kereskedelmi Döntőbíróságnál. Azzal érvelt, hogy a *Yiming Li* által aláírt megújított szerződést befolyásolta a kenőpénz, és így az érvénytelen.

2011 decemberében a JDB elkezdte a teát vörös konzervdobozban gyártani „*Jiaduobao*” és „*Wang Lao Ji*” mandarin felirattal, továbbá 2012 májusában piacra dobott csupán a *JIADUOBAO* védjegyet tartalmazó, vörös konzervdobozos italt.

A döntőbíróság 2012. május 9-én megállapította, hogy a két további védjegylicenc-megállapodás érvénytelen volt. Ezért az érvényes védjegymegállapodás 2010. május 2-án lejárt, így a Hung Tonak és a JDB-nek ezen időponttól kezdve nem volt joga használni a WONG LO KAT kínai védjegyet. Ezt követően a GPH azonnal kizárólagos használati engedélyt adott a WANG LAO JI védjegy használatára vörös konzervdobozon *Guangdong Wanglaoji Grand Health Co Ltd* nevű leányvállalatának.

A JDB 2012. júliusban pert indított a GPH ellen az 1. sz. Pekingi Közbenső Bíróságnál, kérve, hogy az ideiglenes intézkedéssel tiltsa meg a vörös doboz használatát, és egyúttal 3,096 millió CNY kártérítés megítélését is kérte.

A GPH külön pert indított JDB ellen a Guangzhoui Közbenső Bíróságnál azzal érvelve, hogy a minta elkülöníthetetlen a védjegytől, és ideiglenes intézkedéssel kérte eltüntetni a JDB-t a vörös doboz használatától; emellett 150 millió CNY kártérítés megítélését kérte.

A Guangzhoui Közbenső Bíróság, ismerve a pekingi külön ügyet, iránymutatást kért a Guangdongi Felsőbíróságtól, amely viszont az ügyet a Legfelsőbb Népbírósághoz utalta, javasolva, hogy a Guangzhoui Közbenső Bíróság a két ügyet egyesítve intézze.

A Legfelsőbb Népbíróság a Guandongi Felsőbíróságot jelölte ki mindkét ügy intézésére, aminek alapján ez a bíróság 2014. decemberben mindkét ügyben a GPH javára döntött. Megállapította, hogy a vörös csomagolást nem lehet elkülöníteni a WANG LAO JI védjegytől, ezért a csomagolás a védjegytulajdonoshoz tartozik.

A bíróság elutasította a JDB igényeit, és elrendelte, hogy a JDB szüntesse meg a vöröskon-zervdoboz-csomagolást, és fizessen 150 millió CNY kártérítést.

A JDB a Legfelsőbb Népbíróságnál nyújtott be fellebbezést, amely 2015. június 16-án tartott tárgyalást az ügyben, és 2017. július 27-én adta ki 70 oldalas ítéletét.

Hatálytalanította a döntését, és kinyilvánította, hogy mindkét fél jogosult használni a vöröskon-zervdoboz-csomagolást. Megerősítette az alsófokú bíróságnak azt a nézetét, hogy a vita fő oka a két fél közötti védjegylicencia-megállapodás volt, amely nem határozta meg a csomagolás tulajdonjogát, majd megerősítette, hogy egy védjegy funkciójának azonosítása és egy híres csomagolás egymástól függetlenül működhet különböző jogtulajdonosok esetében, ezért a vitatott csomagolás a védjegytől függetlenül hozott létre jogokat hírneve és egyedisége következtében. E tények alapján megállapította, hogy tisztességtelen és káros lenne a közérdek szempontjából a csomagolást bármelyik fél javára ítélni; ezért azt mindkét fél jogosult használni.

Németország

A) A Császári Szabadalmi Hivatalt 1877. július 1-jén Berlinben alapították meg, vagyis a Német Szabadalmi és Védjegyhivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) 140 éves. 1949. október 1-je óta München a székhelye. A két német állam egyesülése után, 1990. október 3-án 600 alkalmazottat és 13,5 millió szabadalmi dokumentumot vett át a Német Demokratikus Köztársaság Szabadalmi Hivatalától.

A DPMA négy helyen működik, székhelye Münchenben van. Továbbá információs és szolgáltatóközpontok találhatók Berlinben, Jénában és Hauzenbergben. Jelenleg 850-nél több szabadalmi elővizsgálóval és mintegy 100 védjegy-elővizsgálóval működik. Alkalmazottainak száma meghaladja a 2500-at. A bevétele 2016-ban 394 millió euró volt. 2016-ban 130 000-nél több szabadalmi, védjegy-, használatiminta- és mintabejelentést dolgozott fel, amelyeket ma már elektronikus úton lehet benyújtani, és az oltalmi jogok keresése is megoldható elektronikusan.

B) Az alábbiakban egy olyan ügyet ismertetünk, amelyben a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) kimondta, hogy a német mintatörvény szerint az előhasználati jog megkívánja az előkészítő műveletek Németországban való folytatását.

Az *e15 Design und Distributions GmbH* (e15) német vállalat tulajdonosa a 40205830-0007 sz. német mintának, amelyet 2002. július 15-én jelentettek be, és 2002. november 25-én publikáltak. A minta ágykeretre vonatkozik.

Az e15 Németországban pert indított egy elosztóvállalat ellen, amely része az IKEA Csoportnak. A kereset két olyan ágykeret forgalmazása ellen irányul, amelyek az e15 véleménye szerint bitorolják a fenti mintára vonatkozó jogait.

Az alperes védekezéséül arra hivatkozott, hogy már a vitatott minta benyújtásának napja előtt előkészítő műveleteket végzett az egyik megtámadott ágykeret nemzetközi forgalmazására, és ezért a két ágykeret vonatkozásában előhasználati jog illeti meg.

Az elsőfokú bíróság és a fellebbezési bíróság egyaránt megerősítette az előhasználati jogot, és elutasította az e15 keresetét.

A BGH azonban hatályon kívül helyezte az alsófokú bíróságok döntését, és az ügyet visszautalta a fellebbezési bíróságnak újbóli tárgyalásra és döntésre vonatkozó utasítással. A BGH nézete szerint az alsófokú bíróságok döntését azért kellett hatálytalanítani, mert ezeknek a bíróságoknak a feltételezése Németországban nem alapozott meg előhasználati jogot.

A most tárgyalt ügy alapkérdése az előhasználati jogra vonatkozik, amit a mintaesetjogban csupán ritkán tárgyalnak. A német mintatörvény 41. cikke szerint egy minta tulajdonosa nem tudja eredményesen érvényesíteni a jogát egy olyan alperessel szemben, aki a perbeli minta bejelentési/elsőbbségi időpontja előtt már elkezdte egy olyan minta használatát, amely ugyanolyan általános benyomást kelt, mint a perbeli minta. Emellett azonban a mintatörvény 41(1) cikkének 2. változata szerint előhasználati jog keletkezhet a használatot előkészítő cselekedetektől. A közösségi mintarendelet 22(1) cikkének 2. változata ugyanilyen rendelkezést tartalmaz.

Manapság a kereskedelmet általában nemzetközi szinten folytatják. Ami ilyen vonatkozásban alapvető jelentőségű, az a BGH ilyen alapon feltett kérdése, vagyis az, hogy az előkészületi cselekedetektől származó előhasználati jog Németországban végrehajtott cselekedeteket kíván-e, vagy pedig a Németországon kívüli előkészítő cselekedetek is elegendők, ha az ezt követően Németországban végzett használatra vonatkoznak. Összhangban a mintatörvény-irodalomban és a szabadalmi törvény-irodalomban általánosan elterjedt nézettel, a BGH arra a következtetésre jutott, hogy csupán a Németországban végzett előkészítő cselekedetek alapozhatnak meg előhasználati jogot. A BGH megállapítja, hogy ezt már sugalmazza a német mintatörvény 41. cikkének a szövegezése, és hogy törvényes okok, valamint a szabványrendszer is ezt a következtetést javasolja, mert különben az előkészítő cselekményeken alapuló előhasználati jog könnyebben megszerezhető lenne, mint a használat tényleges cselekedeteire alapozott előhasználati jog. Ilyen vonatkozásban (mostanáig) nem vitatott, hogy a tényleges használaton alapuló előhasználati jog németországi cselekedeteket kíván.

E rendelkezés célja az lenne, hogy ennek a következtetésnek az érdekében is szóljon. Ennek nem mondanának ellent az uniós törvény olyan indokolásai, amelyek eltérő következtetést igényelnének [különösen az áruk szabad mozgásának az elve, amit az Európai Unió

Működéséről Szóló Szerződés (EUMSZ, Treaty of the Functioning of the European Union, TEFU) 34. és 36. cikke szabályoz].

Az előkészületi tevékenységeken alapuló előhasználati jogot a használat komoly és hatékony előkészületei alapozzák meg. Ez bármilyen fajta előkészületi tevékenységre vonatkozik, amely a minta használatára irányul, és megbízhatóan bizonyítja az arra irányuló komoly szándékot, hogy nemsokára megkezdik a használatot. Ilyennek minősülhetnek többek között mintarajzok tervezetei, a prototípus-készítés, tárgyalások vagy komoly előkészítő megbeszélések lehetséges fogyasztókkal. Azonban nem elegendők az olyan cselekedetek, amelyek még bizonytalan jövőbeni használatot készítenek elő, és nem igazolják elsősorban azt, hogy a mintát Németországban kereskedelmi alapon használják majd.

A döntés megerősíti az elsőbbségi jogra hivatkozó válaszokat abban, hogy a BGH – feltételezve, hogy oltalomra érdemes előkészítő cselekedeteket végeztek – nem korlátozza az előhasználati jogot arra a konkrét termékre, amely az előkészületi munkák tárgya volt. Ehelyett az előhasználati jog kiterjed bármilyen termékre, amely továbbfejlesztése annak a terméknek, amelyből az előhasználati jog származik.

A jelen esetben a BGH arra a következtetésre jutott, hogy az alperes egy további ágykerete, amelynek az ágydeszkája kismértékben eltérő magasságú az előkészítő cselekedetek által fedett ágykeretétől, nem kelt másmilyen általános benyomást, mint az utóbbi, és ezért az alperes előhasználati joga erre is kiterjedne (ha az alperesnek előhasználati joga lenne az eredeti ágykeretre).

A döntés egy további lényeges szempontja kiállítási elsőbbség igénylésére vonatkozik, minthogy a felperes a Kölni Bútorvásáron első ízben már kiállította a mintát 2002. január 14-én. A felperes azonban a kiállítási elsőbbségre csupán a fellebbezési eljárás alatt, vagyis 2013. október 29-én hivatkozott. A jelenlegi jogi helyzet szerint ez túl későn történt, mert a német mintatörvény 15(4) cikke szerint a kiállítási elsőbbséget az első kiállítást követően 16 hónapon belül (vagyis a jelen ügyben 2013. május 14-ig) kellett volna igényelni. Itt azonban a tényleges elsőbbségigénylést nem a német mintatörvény szabályozza, amely csak 2014. január 1-jén lépett hatályba, és nem a korábbi német mintatörvény régebbi változata, amely 2004. június 1-jén lépett hatályba. Az a korábbi német törvény, amely találmányok, minták és védjegyek kiállításokon való oltalmára vonatkozott, 1904. március 18-án lépett hatályba, és 2004. május 31-ig volt hatályos. A jelen ügyre ez a törvény vonatkozott, azonban nem szabott meg határidőt az elsőbbség igénylésére, ezért az elsőbbséget itt érvényesen lehetett volna igényelni. Most a fellebbezési bíróság feladata annak a vizsgálata, hogy valóban ez-e a helyzet.

A BGH ítélete a fellebbezési bíróság számára majdnem hatoldalnyi iránymutatással végződik, ahol a BGH a jelen ügy további vitás területeire is rámutat, így többek között a per tárgyát képező minta érvényességének a kérdésére, valamint a felperes lehetséges kiegészítő igénypontjaira.

C) A *Mast-Jägermeister SE* (Jägermeister) vállalat nem tudta bizonyítani, hogy egy „shot glass”-ra vonatkozó közösségi minta lajstromozására irányuló bejelentése elég egyértelműen írta le a mintát. A Locarnói Egyezmény 07. 01. osztályának megfelelő besorolás szerint a „shot glass” ivóedényként van azonosítva.

Az ügy 2015. április 17-én kezdődött, amikor a Jägermeister az EUIPO-nál kérte a „shot glass” ivóedények lajstromozását közösségi mintaként. A bejelentésben a Jägermeister-palackok mellett ivóedények képei ábrázolták a mintát.

Ugyanezen a napon az EUIPO vizsgálója arról tájékoztatta a Jägermeisteret, hogy a termék megjelölése, amelyre oltalmat kért (vagyis az edény) nem felel meg az ábrázolásoknak, mert azok a benyújtott képen egy palackot is magukban foglaltak. Ezért a EUIPO vizsgálója azt javasolta, hogy az ivóedényre és a palackra vonatkozó többszörös bejelentést osszák meg két különálló bejelentésre, vagy pedig módosítsák az ivóedény ábrázolását. A vizsgáló azt is jelezte, hogy ha a hiányosságokat a bejelentő nem küszöböli ki az előírt időn belül, a bejelentést elutasítja.

A Jägermeister ennek megfelelően azt javasolta, hogy az áruk megjelölése a következő legyen: „Ivóedények mint egy olyan palack tartályai, amely része ezeknek az ivóedényeknek”. 2015. augusztus 31-én azonban az EUIPO arra a következtetésre jutott, hogy a Jägermeister nem javította ki a bejelentés hibáit, és hogy a közösségi mintarendelet 46(2) cikke szerint a minta nem tekinthető érvényesnek. Minthogy a hiányosságokat a bejelentő nem orvosolta két hónapon belül, a bejelentést nem lehetett a végrehajtási utasítás 10(2) cikke alapján lajstromozható közösségi mintabejelentésként kezelni.

A Jägermeister e döntés ellen fellebbezett, azonban a fellebbezési tanács 2015. november 17-én elutasította a fellebbezést, megerősítve, hogy a két mintából nem lehetett megállapítani, hogy az ivóedényre, a palackra vagy a kettőnek a kombinációjára kértek-e oltalmat. Emellett megállapította, hogy a bejelentésnek nem lehetett bejelentési napot adni a hiányosságok miatt, mert bejelentési nap csak a hiányosságok kiküszöbölése után adható. Ezt követően a Jägermeister, vitatva a döntést, a GC-nél nyújtott be fellebbezést.

A Jägermeister arra kérte a GC-t, hogy törölje a vitatott döntést, mert a végrehajtási utasítás 4(1)(e) cikke arról rendelkezik, hogy az ábrázolásnak „olyan minőségűnek kell lennie, hogy világosan meg lehessen különböztetni annak a dolognak az összes részletét, amelyre oltalmat kérnek”. Emellett az EUIPO-nak a közösségi mintarendelet 45. cikke szerint bizonyítania kell, hogy a bejelentés nem elégíti ki sem a 36(1) cikk szerinti feltételeket (amelyek előírják, hogy „a minta ábrázolásának alkalmasnak kell lennie a minta visszaadására”), sem a 36(2) cikket (amely előírja, hogy „meg kell jelölni azokat a termékeket, amelyekbe a mintát szándékoznak beiktatni”).

A GC fenntartotta azt a véleményét, hogy az ábrázolás nem felelt meg a fenti követelményeknek, és hogy – bár az EUIPO vizsgálója lehetőséget adott a Jägermeisternek arra, hogy orvosolja a hibákat – az eredeti bejelentés hibái továbbra is megmaradtak. Ennek eredmé-

nyeként a bejelentést nem lehetett egy közösségi minta lajstromozása iránti bejelentésként kezelni.

A Jägermeister azt is kérte, hogy a GC rögzítse 2015. április 17-ét (vagyis az eredeti bejelentési napot) bejelentési napként. A bejelentési nap meghatározza a lajstromozott minta elsőbbségi időpontját. A Jägermeister azzal érvelt, hogy ezt a napot abban az időpontban kell megjelölni, amikor a bejelentést benyújtották, mert a bejelentésben nem voltak kijavítandó hiányosságok, és ezért az először benyújtott bejelentés érvényes volt.

Az EUIPO rendszerint akkor ad meg egy bejelentési napot, amikor megvizsgálta, hogy a bejelentés megfelel-e egy lajstromozott közösségi minta követelményeinek. Ha a bejelentés hibáit az előírt időtartamon belül kijavítják, az EUIPO azt a napot fogadja el bejelentési napként, amikor a hibák kijavítása megtörtént. Ha ez nem történik meg, a bejelentést nem lehet lajstromozott közösségi minta iránti bejelentésként kezelni, és így bejelentési nap sem illeti meg. Minthogy a Jägermeister visszautasította az EUIPO által az ábrázolásokon azonosított hibák kijavítását, az EUIPO nem adhat bejelentési napot.

A GC azt is megállapította, hogy a bejelentési nap megállapítása iránti kérelem azért sem volt elfogadható, mert a bejelentési nap megállapítása egy utasítás, és a GC nem adhat ki utasításokat. A GC azt is leszögezte, hogy az ábrázolások nem feleltek meg a lajstromozott közösségi minta követelményeinek.

A GC elrendelte, hogy a Jägermeister – sikertelen fél lévén – a GC eljárási szabályainak 138(1) cikkével összhangban fizesse meg az eljárási költségeket.

A Jägermeister a GC döntése ellen a CJEU-nál nyújtott be fellebbezést.

Olaszország

Az Olasz Szabadalmi és Védjegy hivatal megállapodást kötött az Európai Szabadalmi Hivatallal arról, hogy a bejelentést először Olaszországban benyújtó olasz bejelentő az ESZH-től kutatási díj befizetése nélkül kap kutatási jelentést. E megállapodás alapján azok az olasz szabadalmi bejelentők, akik nem igényelnek elsőbbséget, ingyen kapják az ESZH-től a kutatási jelentéssel együtt a szabadalmazhatóságra vonatkozó írásos véleményt.

Az olasz szabadalmi bejelentés bejelentési díja 11-nél kevesebb igénypont esetén megközelítőleg csupán 70 EUR. Az olasz bejelentést bármilyen nyelven be lehet nyújtani, de két hónapon belül be kell nyújtani az olasz fordítást.

Spanyolország

A Novartisnak van egy 2 322 174 sz. (EP '174-es) európai szabadalma, amely ismerteti a valsartan és kalciumcsatorna-blokkolók kombinált használatát gyógyászati célokra, és egy meghatározott összetételű kombinációs kompozíciót igényel, amely valsartant és amlodipint tartalmaz magas vérnyomás kezelésére.

A Novartis a rögzített kombinációt EXPORGE védjeggyel forgalmazza.

2016. októberben és novemberben a Novartis:

- számos vállalatot beperelt az EP '174-es szabadalom állítólagos bitorlásáért; és
- ideiglenes intézkedést kért, hogy meggátolja a generikus valsartan-amlodipin kombináció készülő forgalomba hozatalát.

A 4-es sz. Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 2016. decemberben és 2017. januárban *ex parte* ideiglenes intézkedést rendelt el néhány alperes ellen. Az alperesek fellebbezése és egy szóbeli tárgyalás után azonban a bíróság 2017. március 2-i döntésével visszavonta az ideiglenes intézkedést. Az alperesek arra alapozták védekezésüket, hogy az EP '174-es szabadalom egyértelműen érvénytelen volt feltalálói tevékenység hiánya és új anyag bevitel miatt. A feltalálói tevékenység hiányával kapcsolatban az alperesek álláspontját az alábbiakban foglaljuk össze.

- A legközelebbi technika állása a valsartan és az amlodipin kombinációja volt, amelyet többek között *Corea* egy 1996-ban megjelent cikke nyilvánított ki. Ez a dolgozat a valsartan és az amlodipin vérnyomáscsökkentő hatásának összehasonlító eredményeit tárgyalta, ahol olyan páciensek egy csoportjának, akiknek a vérnyomása csak valsartan adagolása esetén változatlan maradt, egyidejűleg amlodipint is adagoltak.
- Az egyetlen különbség valsartan és amlodipin kombinációjának a *Corea* cikkében ismertetett adagolása és az igényelt találmány között az, hogy az utóbbi meghatározott összetételű kombinációt alkalmaz, szemben a tetszőleges összetételű kombinációval. Az ilyen különbség hatása abban áll, hogy a meghatározott összetételű kombináció egyszerűsíti és javítja a páciensek hozzáféréseit.
- Tekintetbe véve, hogy a magas vérnyomás elleni gyógyszerek meghatározott összetételű kombinációinak az előnyei jól ismertek voltak az EP '174-es szabadalom elsőbbségi időpontja (1998. július) előtt, egy szakember, kiindulva a valsartan és az amlodipin szabad kombinációjából és a páciensek hozzáféréseinek javítását célozva, mindkét gyógyszert meghatározott összetételű kombinációban egyesítette volna.

A Novartis azt állította, hogy *Corea* cikke nem volt a legközelebbi technika állása, mert nem volt ugyanaz a célja, mint a szabadalomnak, amely – a Novartis szerint – javítani kívánta a valsartan magas vérnyomás elleni hatékonyságát monoterápiás alkalmazás esetén. Továbbá a Novartis azzal is érvelt, hogy ez a dokumentum nem nyilvánította ki, hogy a valsartan és az amlodipin kombinációja hatékonyabb és biztonságosabb, mint a valsartan egymagában.

A Novartis továbbá azzal érvelt, hogy a legközelebbi technika állása a valsartan kombinációja volt egy másik vérnyomáscsökkentő gyógyszerrel, a hidroklor-tiaziddal. A Novartis szerint valsartanból és hidroklor-tiazidból kiindulva nem lett volna kézenfekvő a hidroklor-tiazidot amlodipinnel helyettesíteni annak érdekében, hogy egy másik kombinációt hozzanak létre megjavult vérnyomáscsökkentő hatékonysággal a valsartan-monoterápiához viszonyítva.

Az *ex parte* ideiglenes intézkedést a bíróság azért vonta vissza, mert a szabadalom első rátekintésre érvénytelen volt.

A Barcelonai Kereskedelmi Bíróság helyt adott az alperesek fellebbezésének, és visszavonta a korábban *ex parte* engedélyezett ideiglenes intézkedést. A döntést, amelyet három barcelonai szabadalmi bíró hozott, az alábbiakban foglaljuk össze.

- Áttekintve az Európai Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsainak és a spanyol bíróságoknak a döntéseit a legközelebbi technika állásának kiválasztásával kapcsolatban – aminek alapján kitűnik, hogy számos megfelelő kiindulási pont lehetséges –, arra a következtetésre jutottak, hogy Corea cikke az érvényes legközelebbi technika állása volt.
- Bár Corea fő célja az volt, hogy összehasonlítsa a valsartan és az amlodipin hatékonyságát, a cikk azt bizonyította, hogy a valsartan és az amlodipin kombinációja hatékony volt, és a páciensek jól tűrték.
- Vérnyomáscsökkentő gyógyszerek meghatározott összetételű kombinációi és azok előnyei jól ismertek voltak a szabadalom elsőbbségi időpontja előtt.
- Az alperesek érvelését követve arra a következtetésre lehetett jutni, hogy – Coreából kiindulva – mindkét gyógyszer meghatározott összetételű kombinációban történő alkalmazása a páciensek hozzászokásának javítása szempontjából kézenfekvő volt. Ezért a szabadalom első pillantásra nélkülözni látszott a feltaláló tevékenységét, ami miatt az ideiglenes intézkedést vissza kellett vonni.

A Novartis e döntés ellen a Barcelonai Fellebbezési Bíróságnál nyújtott be fellebbezést.

Szingapúr

A Warner-Lambert Company LLC (WLC) 2015. április 21-én a Szingapúri Felsőbíróságon (High Court, HC) keresetet indított a *Novartis (Singapore) Pte Ltd* (Novartis) ellen, mert állítása szerint az utóbbi bitorolta fájdalom kezelésére vonatkozó pregabalinszabadalmát.

Itt megjegyezzük, hogy Szingapúrban 2014. február 14-ig érdemi vizsgálat nélküli szabadalmi rendszer volt hatályban, amelyet elővizsgálati rendszer váltott fel. A WLC szabadalmát még az érdemi vizsgálat nélküli rendszerben engedélyezték.

A Novartis a WLC általi perindításra azzal válaszolt, hogy ellenkeresetben a WLC szabadalmának megvonását kérte azon az alapon, hogy ez a szabadalom érvénytelen volt, mert emberi vagy állati test kezelési módszerére vonatkozott, amit viszont tiltott a szingapúri szabadalmi törvény.

Ekkor a WLC kérelmezte szabadalmának módosítását, hogy megszüntethesse annak érvénytelenségét.

A bíróság 2016. május 2-i döntése szerint a módosítás, ha engedélyznék, kiterjesztené a szabadalom oltalmi körét. Azt is megállapította, hogy a WLC indokolatlanul késlekedett

a módosítás kérelmezésével, ami alapul szolgált ahhoz, hogy a bíróság ne engedélyezze a módosításokat.

Ezután a WLC a fellebbezési bíróságnál (Court of Appeal, CA) nyújtott be fellebbezést azt állítva, hogy a felsőbbíróság tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a javasolt igénypontok tágították a szabadalom oltalmi körét, és azt is tagadta, hogy a módosításokat indokolatlan késedelemmel kérte.

A fellebbezési bíróság megállapította, hogy a tények alapján teljesen megalapozott volt a felsőbbíróságnak az indokolatlan késedelemre vonatkozó álláspontja.

A fellebbezési bíróság abban is egyetértett a felsőbbírósággal, hogy egy szabadalom lehetséges érvénytelenségének a tényleges ismerete elegendő a késedelem megállapításához; nincs szükség annak az ismeretére, hogy az igénypont valóban érvénytelen.

Az ügy tényei alapján a fellebbezési bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a WLC nem megfelelően fejtette ki, hogy miért nem módosított korábban.

A módosítási kérelem elutasításával kapcsolatban új okra hivatkozott. A 2014. előtti vizsgálatlan bejelentésekre ugyanis akkor is megadták a szabadalmat, ha azok az igénypontok tárgya miatt egyébként érvénytelenek voltak. Ezért a WLC szabadalmát nem lehetett módosítani, mert a kérelem annak az érvényesítését kérte, ami kezdettől fogva érvénytelen volt.

A fentiek alapján a fellebbezési bíróság 2017. augusztus 1-jén elutasította a WLC fellebbezését.

Tajvan

A) A Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal elővizsgálói hajlamosak arra, hogy önkényesen kombináljanak a technika állásához tartozó információforrásokat, ami gyakran eredményez utólagos bölcsességen alapuló megállapításokat. Ennek a gyakorlatnak a megakadályozása, valamint a szabadalmi vizsgálat minőségének további javítása érdekében a hivatal 2017. áprilisban módosította a feltalálói tevékenység vizsgálatára vonatkozó irányelveket. A módosított irányelvek 2017. július 1-jén léptek hatályba. Lényegüket az alábbiakban foglaljuk össze.

Olyan esetekben, amelyek interdiszciplináris tudást vagy egy műszaki team kutatási erőfeszítését igénylik, célszerű kiterjeszteni a „szokásos tudású szakember” kifejezés definícióját úgy, hogy az személyek egy csoportjára is vonatkozzék.

A feltalálói tevékenység vizsgálatára használt technika állásának hivatkozásait rendszerint olyan műszaki területekről választják, amelyek azonosak az igényelt találmányhoz tartozó területtel vagy ahhoz közel állnak. A módosított irányelvek szerint az eltérő, nem a tárgyhoz tartozó műszaki területekre eső, de az igényelt találmánnyal közös műszaki vonásokat mutató hivatkozásokat szintén a technika állásához tartozónak lehet tekinteni.

A hivatal törölte a vizsgálati irányelvekből a következő részt:

„Ha az igényelt találmányt könnyen meg lehetett volna oldani egy vagy több, a technika állásához tartozó hivatkozás tanításának a kombinálásával, módosításával, helyettesítésével vagy átdolgozásával, figyelembe véve a bejelentés időpontjában az általános tudást, akkor az igényelt találmány mint egész kézenfekvő. Ebben az esetben az elővizsgálónak meg kell határoznia, hogy könnyen el lehetett-e jutni az igényelt találmányhoz.”

Ezt a részt a következő rendelkezéssel helyettesítették: „Ha egy átlagos tudású szakember a technika állásának figyelembevételével eljuthatott az igényelt találmányhoz logikus elemzéssel, következtetéssel vagy rutinmunkával és -kísérletezéssel, az igényelt találmány kézenfekvő és könnyen megvalósítható.”

Az elővizsgálónak, amikor meghatározza a lehetséges különbségeket az igényelt találmány és a vonatkozó technika állása között, az igényelt találmánnyal azonos műszaki területhez tartozó elsődleges technika állását kell kiválasztania az igényelt találmánnyal való összehasonlításhoz, vagy egy olyan probléma megoldására kell törekednie, amely lényegileg megegyezik az igényelt találmányéval.

A módosítások szerint az elővizsgálónak először azt kell megállapítania, hogy kézenfekvő lenne-e kombinálni a vonatkozó technika állásához tartozó hivatkozásokat és az általános tudást a bejelentés benyújtásának időpontjában. Igenlő esetben az elővizsgálónak meg kell határoznia, hogy van-e olyan bizonyíték, amely arra utal, hogy az igényelt találmány nélkülözi a feltalálói tevékenységet. Az elővizsgálónak meg kell fontolnia, hogy a technika állása csökkenti-e az igényelt találmány előnyeit. Ha van logikus és észszerű bizonyíték arra, hogy az igényelt találmány könnyen megvalósítható, akkor az igényelt találmány nélkülözi a feltalálói tevékenységet; különben feltalálói tevékenységet foglal magában.

A tajvani hivatal arra számít, hogy ha az elővizsgálók figyelembe veszik az új irányelveket, javulni fog a feltalálói tevékenység vizsgálatának minősége.

B) Tajvan és Japán mindig szoros kereskedelmi és gazdasági kapcsolatban állt. 2016-ban Japán Tajvanon 12 006 szabadalmi bejelentést nyújtott be, és ugyanebben az évben Tajvanról 1306 szabadalmi bejelentés érkezett Japánba.

A szabadalmi bejelentések vizsgálatának és a szabadalomengedélyezés gyorsításának érdekében a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatal és a Japán Szabadalmi Hivatal 2012. május 1-jén gyorsított szabadalmi vizsgálati (PPH-) eljárást indított, amelyet 2014. május 1-jén 3 évre meghosszabbítottak. Ez a program 2017. április 30-án lejárt. Ezért a programot 2017. május 1-jén mindkét fél hozzájárulásával újabb 3 évre meghosszabbították.

C) A *Business Insider*, egy amerikai üzleti lap a világ 85 nagyvárosát rangsorolta csúcstechnológia szempontjából 10 tényező, így a fejenként benyújtott szabadalmi bejelentések száma, a leányvállalatok, a műszaki kockázati tőke és az okostelefonok használatának szintje alapján.

Az első helyen álló San Franciscót New York, London és Los Angeles után az ötödik helyen Taipei követi.

Thaiföld

Thaiföld kormánya 2017. augusztus 7-én a Szellemi Tulajdon Világszervezetének genfi irodájánál letétbe helyezte a Madridi Jegyzőkönyvhöz való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Thaiföld számára 2017. november 7-én vált hatályossá, és annak Thaiföld a 99. tagállama lett.

Thaiföld a csatlakozását három feltételhez kötötte:

- a visszautasítási időtartam 18 hónapra vagy még hosszabb időtartamra való meghosszabbítása;
- egyéni díjak alkalmazása;
- a nemzetközi lajstromban feljegyzett licencmegállapodások érvénytelensége Thaiföldön.